

БЕЛЕЖКИ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ЛИЦА ПО ПРОЕКТ НА РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ОДОБРЕНИЕ С УКАЗАНИЯ НА ВНЕСЕН ОТ БТК ПРОЕКТ НА ТЕКСТОВЕ, КОИТО СЛЕДВА ДА БЪДАТ ВКЛЮЧЕНИ В ТИПОВОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ С ОГЛЕД УРЕЖДАНЕ НА УСЛОВИЯТА ЗА ИСКАНЕ НА ОБЕЗПЕЧЕНИЯ ЗА ВЗЕМАНИЯ ПО ИНДИВИДУАЛНИТЕ ДОГОВОРИ ЗА ВЗАИМНО СВЪРЗВАНЕ
(Процедура на обществени консултации открита с Решение № 597 от 16.06.2011 г. на КРС)

ЗАИНТЕРЕСОВАНО ЛИЦЕ	СТАНОВИЩЕ	СТАТУС	МОТИВИ
Общи бележки			
<p>„Българска телекомуникационна компания“ АД</p>	<p>Предложеното изменение в условията на Типовото предложение има за цел да бъдат защитени икономическите интереси на БТК при недобросъвестно поведение от страна на предприятия, които ползват предоставяните от БТК услуги. КРС вече бе информирана за възникналите проблеми във връзка с непогасени задължения към БТК, както и за съществените негативни последици за компанията вследствие недобросъвестното поведение на определени участници на пазара.</p> <p>Правото на БТК да защити своя търговски интерес не е ограничено от наложените на дружеството специфични задължения. Всеки участник на пазара има право да предприеме необходимите действия с цел да превенира възможните негативни последици от лоши вземания. Практиката да се изисква предоставяне на обезпечение съществува и към момента на пазара на електронни съобщения. Като пример в тази посока може да бъде посочен типовият договор за взаимно свързване, който е публикуван на страницата на „Космо България Мобайл“ ЕАД¹. В Приложение 3 от договора е включен раздел „Б“ „Банкова гаранция и депозит“, в който се регламентира възможността на „Космо България Мобайл“ ЕАД по всяко време на договора да поиска предоставянето на банкова гаранция. В типовия договор не се съдържа детайлизация на критериите, при които</p>	<p>Приема се по принцип</p>	<p>КРС изразява съгласие с посоченото от предприятието, а именно, че с въвеждането на клаузи за изискване на гаранции се защитават търговските интереси на предприятията и че комисията следва да се намесва доколкото счита, че е налице необходимост да се осигури изпълнението на наложените специфични задължения на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) за прозрачност и равнопоставеност. При изготвяне на проекта на указания КРС е изхождала от своите правомощия по отношение на намесата си в търговски клаузи, каквито се явяват тези за изискване на гаранции.</p> <p>КРС не приема възражението на БТК за неравнопоставено третиране на предприятията. Съобразно проекта, БТК може, към момента на сключване на договора и по всяко време на неговото действие, да поиска предоставянето на обезщетение от другата страна, ако са налице основанията за изискване на обезпечение.</p> <p>Текстовете, присъстващи в типовия договор на „Космо България Мобайл“ ЕАД предвиждат възможност за изискване на неголямо като размер обезпечение, в сравнение с предложението на БТК, и то за срок от само 6 месеца. Действително, в типовия договор на „Космо България Мобайл“ ЕАД не се съдържат основания за изискване на обезпечение. В тази връзка, КРС ще се намеси съобразно своите правомощия, в случай, че бъде сезирана с проблеми или съмнения за нарушение на специфични задължения във връзка с прилагането на практиката за изискване на обезщетения от страна на „Космо България</p>

¹ http://www.globul.bg/images/ICA_fix_interconnection_agreement.pdf

	<p>може да се изисква обезпечение, както и на процедурите във връзка с определяне и увеличаване на размера на гаранцията.</p> <p>Въпреки вече установената на пазара практика за определяне на условия за обезпечения, с проекта на решение КРС дава указания, с които се намесва съществено в определените от БТК условия. Задълженията за прозрачност и равнопоставеност са наложени на всички предприятия, предоставящи услуги по взаимно свързване. При липса на регулаторна намеса по вече прилаганите условия за изискване на обезпечения, необосновано е такава намеса да се реализира за първи път по отношение условията, предлагани от БТК. С приетите указания КРС на практика ограничава възможностите на БТК да предприеме своевременно необходимите действия при наличие на непогасени задължения. Тази намеса на регулатора излиза извън рамките на нормативно установените му правомощия. Задължението за изготвяне на Типово предложение се налага във връзка със специфичните задължения за прозрачност и равнопоставеност (чл. 167, ал. 3 от ЗЕС). В тази връзка, намесата на регулатора може да бъде оправдана само ако с предложените условия БТК нарушава тези специфични задължения. Доколкото предложените от БТК клаузите за обезпечения са еднакви за всички и не създават възможности за дискриминация, считаме че не е налице правно основание за намеса на КРС. Подробни аргументи в тази посока по всяко едно от дадените указания са изложени в т.ІІ. от настоящото.</p>	<p>Мобайл” ЕАД.</p> <p>Становището на регулаторът по конкретните бележки на БТК е посочено на систематичното му място по-долу.</p>
<p>„Мобилтел” ЕАД</p>	<p>С Решение № 1477 от 17.12.2009 г. КРС откри процедура за обществени консултации по проект на Типово предложение за взаимно свързване, във връзка с внесено от БТК предложение. Задължението за публикуване на Типово предложение е наложено на БТК с Решение № 237 от 17.03.2009 г. на КРС, с което БТК е определена за предприятие със значително въздействие върху пазарите на едро на генериране на</p>	<p>КРС не оспорва фактологията, изложена в тази част от становището на „Мобилтел” ЕАД (Мобилтел), като обръща внимание, че невъзможността към момента да се осигури цялостно одобрено от комисията Типово предложение за сключване на договор за взаимно свързване (Типово предложение) се дължи на липсата на пълно изпълнение, от страна на БТК, на т. 3 от Решение № 375 от 2011 г. на КРС. В тази връзка комисията е предприела допустимите от закона</p>

	<p>повиквания от определено местоположение на обществени телефонни мрежи и на терминиране на повиквания в определено местоположение на индивидуални обществени телефонни мрежи. С Решение № 375 от 14.04. 2011 г. КРС се произнесе по внесения от БТК проект на Типово предложение, като в т. 3 от цитираното решение задължи дружеството да внесе изменение в определени текстове от Типовото предложение, сред които и регламентирането на условия за обезпечение на вземания по индивидуални договори за взаимно свързване, които да бъдат преразгледани от КРС.</p> <p>С писмо с вх, № 04-04-186/06.05.2011 г. по описа на Комисията, в изпълнение на т.3, изречение второ от Решение № 375 от 14.04.2011 г. на КРС, БТК внася съответните текстове, с които в Типовото предложение се регламентират условията за изискване на обезпечения за вземания по индивидуални договори за взаимно свързване. В т. 2 от проекта на Решение (Приложение № I към Решение № 597/16.06.2011 г. на КРС) се предвижда отложено влизане в сила на задължителните указания „до решение на Комисията за регулиране на съобщенията за одобрение на текстовете от Типовото предложение, представени от „Българска телекомуникационна компания“ АД, съобразно посоченото в т. 3 от Решение № 375 от 14 април 2011 г. на Комисията за регулиране на съобщенията”.</p> <p>Съгласно чл. 151, ал. 1 от ЗЕС, комисията периодично на всеки две години анализира и определя пазарите на обществени електронни съобщителни мрежи и/ или услуги и установява наличието или липсата на ефективна конкуренция, като съответно има правомощия да налага, продължава или отменя специфични задължения. Периодът на действие на пазарния анализ, приет с Решение № 237 от 17.03.2009 г., е на практика изтекъл, т.е. предстои извършването на нов пазарен анализ от страна на КРС. Комисията все още не е одобрила изцяло Типово предложение на БТК, като обсъжданият проект на задължителни указания е</p>	<p>средства за осигуряване на изпълнението на посоченото решение.</p> <p>Комисията също така счита, че следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че предоставянето на взаимно свързване от БТК не е пречено от липсата на одобрено цялостно изменено Типово предложение и КРС следи за изпълнението на специфичните задължения на БТК с оглед недопускане на застрашаване или увреждане на конкуренцията.</p>
--	--	--

	<p>представен една година и половина след внасяне на проекта на Типово предложение от страна на БТК. Във връзка с това считаме, че по-нататъшни забавяния биха довели до липса на ефективно регулиране на пазара на фиксирани услуги и до пречатване на конкуренцията на този пазар.</p>		
<p>„Източна Телекомуникационна Компания” АД</p>	<p>„Източна телекомуникационна компания” АД е против въвеждането на Раздел XX „Обезпечения” в Типовото предложение за сключване на договор за взаимно свързване, тъй като този раздел ще бъде само и единствено в интерес на запазване на монополното положение на „Българска телекомуникационна компания” АД на телекомуникационен пазар в Република България и поставянето на алтернативните оператори в неравнопоставено положение. Въвеждането на въпросния раздел ще противоречи и на европейското законодателство, което предвижда обикновено облекчения при осъществяване на взаимно свързване, а не затруднения и обезпечения за малките и новонавлизащи на пазара на електронни съобщителни услуги предприятия, които да водят до затвърдяване на монополното положение на един оператор. Подобна практика не съществува и в повечето страни-членки на ЕС. Считаме, че договорните отношения трябва да са равнопоставени и съобразени със задълженията на операторите с монополно значение на телекомуникационния пазар и всички клаузи относно изискването на обезпечения между операторите са предмет на отделни договорености между операторите. Освен това за всеки договор между юридически лица, какъвто е и договорът за взаимно свързване, Законът за задълженията и договорите е предвидил освен всичко друго и съдебен път за търсене на възмездие на нарушени права. Създаването на едно такова прецедентно решение ще доведе до реципрочни действия от страна и на другите оператори с особено значение, което допълнително ще</p>	<p>Не се приема</p>	<p>На първо място, КРС не счита, че въвеждането на възможност за изискване на обезпечения, в рамките на Типовото предложение, са явява форма на осигуряване на монополно положение на БТК. Значителното въздействие на БТК върху съответните пазари на едро и дребно е отчетено в наложените на предприятието специфични задължения. Същевременно, обаче, е необходимо да се отчита, че БТК, както и останалите предприятия предоставят електронни съобщителни мрежи и/или услуги по търговски начин и, в тази връзка, действащите специфични задължения не са основание да бъде въведена забрана за защита на търговските вземания на страните по даден договор за взаимно свързване. Именно заради посоченото от „Източна Телекомуникационна Компания” АД, че договорът за взаимно свързване е договор между юридически лица – търговци, не са налице основания за забрана на прилагането на допустими от общото законодателство форми за обезпечения на вземания по търговски договор. КРС счита, че е необходимо да се осигурят условия за изискване на обезпечения, които да не се явяват прекомерни и утежняващи за предприятията, но безспорно не са налице основания за забрана на тази нормална търговска практика. Не отговорят на обективната истина твърденията в становището, че подобни правила в Типовото предложение противоречат на европейското законодателство и че подобна практика не съществува в държавите-членки на Европейския съюз (ЕС). Европейската рамка, транспонирана в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) не въвежда забрана за уреждане на чисто търговски интереси в рамките на Типовото предложение. При изготвяне на проекто-указанията КРС е изследвала практиката в държави-членки на ЕС и е установила, че изискването на гаранции при договори за осигуряване на</p>

	<p>утежни нелиберализирания пазар. Никой алтернативен оператор не би рискувал да не погаси текущите си финансови задължения към монополните оператори, защото това на практика ще го извади от пазара на телекомуникационни услуги. И в момента действащите договори за взаимно свързване е предвидено, че забавеното плащане се явява съществено нарушение и основание за прекратяване на договора. „БТК“ АД е в правото си своевременно още при първото неплащане да ограничи достъпа си по договора към оператора, така че е защитена от претърпяване на крупни загуби в лицето на некоректните оператори.</p> <p>Приемането на допълнителни финансови гаранции по договора за взаимно свързване ще създаде предпоставки за допълнително „изнудване“ и „манипулиране“ на алтернативните оператори от монополните оператори, на което сме свидетели и преки потърпевши. Създават се предпоставки за неоснователно прекратени свързаности и задържането на гаранциите по тях.</p> <p>Смятаме, че приемайки такъв проект, Комисия за регулиране на съобщенията ще затвърди монополните интереси на големите оператори и цели подготовка за допълнително възпрепятстване на Решение 320/24.03.2011 г. на КРС, касаещо мобилните свързаности, както и неизпълнение на задълженията на „БТК“ АД по разходоориентираност на цените по фиксираните свързаности. На практика ще се получи задължение за алтернативните оператори да внесат гаранции в размер на стотици, а може би и милиони в подкрепа и полза на монополните оператори. От целият проект е видно, че не са засегнати ясни и точни методи и критерии за определяне на обезпеченията, оспорване на вземанията и своевременното им освобождаване.</p> <p>Заделянето на паричен ресурс от алтернативните оператори ще доведе до тяхното финансово затруднение. Обезпечението на вземания в полза на монополното предприятие ще доведат и до затваряне</p>	<p>достъп и взаимно свързване се прилага от предприятията и не е в противоречие с изискванията на рамката. Комисията е проучила подробно практиката в Ирландия, Обединено Кралство и Франция.</p> <p>Също така, следва да се отбележи, че право за изискване на обезпечение, във връзка с дължимите суми за съвместно разполагане, е налично както в действащото Типовото предложение, така и в действащите договори за взаимно свързване и, следователно, тази търговска практика се е наложила и настоящия проект не може да бъде квалифициран като прецедент.</p> <p>КРС не счита за правилни разсъжденията на предприятието, че изискването на обезпечения следва да бъде предмет на отделни договорености между предприятията. Обратно, КРС е на мнение, че отделното индивидуално договаряне на условия за изискване на обезпечения носи рискове от прилагане на дискриминационни практики. Именно включването на ясни и прозрачни условия в Типовото предложение е гаранция за недопускане на дискриминационно и непрозрачно поведение на предприятията. Важно е да се отбележи, че при процедурата по разглеждане на Типово предложение, КРС провежда и обществени консултации. КРС счита, че поставянето на обществени консултации на предложените от БТК условия за изискване на обезпечения, ведно с мотивираната позиция на КРС, е инструмент, който позволява на заинтересованите лица да изкажат конкретни становища и предложения, водещи до стимулиране на конкуренцията на пазара и защитаващи търговските интереси на всички участници на този пазар, включително на техните крайни потребители. КРС счита, че целта на обществените консултации ще бъде по-добре постигната чрез обсъждане на конкретни и обосновани предложения.</p> <p>Не отговоря на обективната истина и съждението, че „<i>Никой алтернативен оператор не би рискувал да не погаси текущите си финансови задължения към монополните оператори, защото това на практика ще го извади от пазара на телекомуникационни услуги.</i>“ В КРС са постъпили данни за наличие на големи по обем незаплатени дължими суми по договори за взаимно свързване от страна на алтернативни</p>
--	--	--

	<p>на финансов ресурс, който в световната практика се използва като възможност за начисляване на договорна лихва в полза на дружеството, което депозира обезпечението. Освен това предоставянето на обезпечението ще създаде невъзможност за усвояване на данък добавена стойност от алтернативните оператори.</p> <p>Също така в разрез с всички закони и правни норми е да се обвързват обезпечителните мерки по договори, касаещи различни области и дейности между операторите.</p> <p>Не смятаме за нужно да оборваме проекта на решението по отделните му точки, защото то само по себе си е неколегиално, неетично и не цели демонополизиране на пазара, а напротив цели създаване на ограничения за алтернативните оператори, затваряне на пазара, създаване на допълнителен финансов и властови ресурс в ръцете на монополите, за което към настоящия момент имаме достатъчно примери.</p>	<p>предприятия и, в тази връзка, предвиждането на възможности за обезпечения не цели създаване на прекомерни изисквания и възпрепятстване на взаимното свързване, а препятстване на възможността за натрупване на незаплатени дължими суми по договорите. Нещо повече, в проекто-указанията си КРС е отбелязала, че всички предприятия следва да имат право да изискват обезпечения и то при определени условия с цел недопускане на неоснователно и прекомерно изискване на обезпечения.</p> <p>Комисията не счита за относимо към настоящото обсъждане и становището на предприятието по отношение изпълнението на Решение № 320 от 2011 г., доколкото същото третира задължение за терминиране на международни повиквания в индивидуални мобилни мрежи.</p> <p>КРС счита за необосновано и твърдението в становището, че алтернативните оператори следва да внесат гаранции в размер на стотици хиляди, а може би и милиони лева като обезпечение. На първо място, за да бъде налице основание за изискване на обезпечение следва да са налице определени обстоятелства, които обстоятелства не са относими във всеки един момент към всяко едно алтернативно предприятие, особено по отношение на дългогодишните и коректни съконтрагенти. На второ място, размерът на обезпечението не може да надвишава сума, определена след прихващане на задълженията на двете страни, изчислени по действащи цени за прогнозирания – при сключване на нов договор за взаимно свързване, или съответно реализирания трафик и капацитет по договора за взаимно свързване за срок от четири месеца, и сума, изчислена по действащи цени за използване на съвместно разполагане за срок от два месеца, което практически изключва възможността да бъде определян прекомерно голям размер на обезпечението и не би имало ситуация на заделяне на значителен финансов ресурс.</p> <p>Комисията не може да коментира възражението по отношение на възстановяването на данък добавена стойност, доколкото тези отношения са извън компетентността на КРС. Нещо повече, потенциални проблеми на предприятията с възстановяването на данък добавена стойност не могат да бъдат основание за незаплащане на дължими суми по договори</p>
--	---	---

			<p>за взаимно свързване или, респективно, да бъдат основание за непредставяне на обезпечение по договор.</p>
<p>„Голд Телеком България” АД „Интербилд” ООД „Телеком 1” ООД</p>	<p>На първо място искаме да споменем, че подобна практика не се прилага в повечето страни-членки на ЕС от ОП. Въвеждането на подобна възможност е изцяло в интерес на големите предприятия и ще затрудни по-малките такива, както и новонавлизащите на пазара на електронните съобщителни услуги. Принципът размерът на гаранцията да се определя на база реализиран обем трафик към момента на искането на гаранцията или на база на прогнозен/при нови договори за взаимно свързване/ поставя в неравнопоставено положение по-малките предприятия, поради факта, че основната част от потребителите на услуги са абонати на големите предприятия и респективно основната част от трафика е насочен към техните мрежи. По този начин при определяне на размера на гаранциите той ще бъде в пъти по-голям за по-малките или новите предприятия на пазара и пренебрежимо малък на фона на общия размер на приходите за големите. Така на практика се постига реципрочност само „де юре”, но не и „де факто”. Като се има предвид и че новите и по-малките предприятия разполагат със значително по-ограничени оборотни средства, финансовите разходи по поддържане на гаранциите и калкулирането им в себестойността на услугите и невъзможността да реализират съответна ”икономия от мащаба”, това би ограничило до голяма степен тяхната конкурентоспособност и би довело до съществени затруднения на тяхното навлизане на пазара. Не на последно място трябва да се спомене и различните преференции, с които се ползват големите предприятия при възстановяването на ДДС, които по-малките предприятия не са в състояние да ползват и които са от съществено значение при формирането на паричните потоци на предприятията, водещи до остра необходимост от привличане на оборотни средства. В тази връзка считаме, че определено въвеждането на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>КРС поддържа изложеното по горната бележка, доколкото то е относимо и към изложението на „Голд Телеком България” АД, „Интербилд” ООД и „Телеком 1” ООД. Също така, КРС счита, че именно поради малкия брой на потребителите на алтернативните предприятия, същите не би следвало да реализират голям по обем трафик към мрежата на БТК и, в тази връзка, КРС счита за неоснователни твърденията, че ще бъде формиран голям размер на обезпеченията. Не следва да се подминава и обстоятелството, че правото за изискване на обезпечения би възникнало само при нов контрагент и при недобросъвестен контрагент. По отношение на новите контрагенти, считаме, че липсва бизнес логика да бъде прогнозиран голям по обем трафик към други мрежи при ограничен брой крайни потребители при стартиране на дейността на дадено предприятие. С оглед изложеното, КРС не приема възраженията за наличие на значителна финансова тежест по отношение на новонавлизащите предприятия и счита, че предложените размери на обезпеченията са разумни и обосновани и в никакъв случай не се явяват прекомерни изисквания, които биха ограничили конкурентоспособността на алтернативните предприятия. Следва да бъде изтъкнато, че по отношение на новонавлизащи предприятия, т.е. по отношение на предприятия, които нямат сключен договор за взаимно свързване с БТК, предоставената парична или банкова гаранция не може да бъде задържана по-дълго от 6 месеца, ако през този срок няма отчетено закъснение на плащанията.</p>

	<p>възможността да се изискват подобни гаранции би навредило на развитието на пазара като цяло, имайки предвид общия пазарен дял на ОП, сключващи договори за взаимно свързване с „БТК” АД.</p>		
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>1. Предприятията – членове на Сдружението за електронни комуникации не намират за удачно включването в текста на ТПВС на условия за искане и предоставяне на обезпечение за вземания по индивидуални договори за взаимно свързване. Считаме, че подобни текстове на практика биха се прилагали предимно в полза БТК и биха били предпоставка за утежняване на положението на алтернативните предприятия и новите участници на пазара. Въвеждането на възможност за искане на обезпечения е и ненужно, предвид на факта, че правата и на двете страни по договора са защитени от общите законови правила, предвиждащи начисляване на законна лихва в случай на забава при заплащане на дължими суми, както и от правилата на самото ТПВС, в което е предвидена възможност за временно преустановяване на предоставянето на услуги и за прекратяване на сключения индивидуален договор за взаимно свързване в случай на неплащане на дължими суми.</p> <p>2. В случай, че КРС прецени, че условията за предоставяне на обезпечения за вземания по договори за взаимно свързване трябва да бъдат част от съдържанието на Типовото предложение, то считаме за необходимо в предложението от Комисията текст на задължителни указания да бъдат внесени известни промени, насочени към усъвършенстване и постигане на по-голяма яснота на правилата за изискване и предоставяне на гаранции.</p>		<p>1. По отношение на предложението по т. 1 от становището, същото не се приема от КРС, по мотивите, подборно изложени към проекта и горните две бележки. В допълнение, КРС изтъква, че обезпечението се предоставя като средство за гарантиране получаването на дължими вземания, включително законната лихва за забава. В тази връзка, наличието на право да получи дадено лице лихва за забава не е алтернатива на правото да изисква предварително обезпечение.</p> <p>2. По отношение на посоченото в т. 2 от становището, конкретните бележки на Сдружението за електронни комуникации (СЕК) са разгледани на систематичното им място.</p>

По отношение на точка 1 от Указанията

<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>С проекта на указания КРС допълва текста на т.1.3. Според указанията обезпечение може да се изисква само ако е налице повече от една неплатена сметка по договор за услуги на едро, за период от шест месеца.</p> <p>С предложените указания по т.1.3. на първо място КРС допуска операторът да не дължи обезпечения, въпреки че вече има просрочено задължение за един месец. На следващо място, въвежда се минимален период от шест месеца, в рамките на който следва да има забавено плащане. Така разписан, текстът предполага забава за плащане, която предприятието да може да удължи до шест месеца и на практика да извърши плащането едва през шестия месец. Предложеният текст гарантира „правото” на ОП на всеки шест месеца да си позволи да забави едно плащане към БТК, което считаме за необосновано и несвързано с добросъвестното търговско поведение, пазарната логика и търговския оборот.</p> <p>Неплащането на задължения по договора съществено уврежда икономическите интереси на изправната страна. Няма правни и фактически основания, на база на които да се приеме, че неплащането на дължими суми за един месец не представлява съществено нарушение на договора и не застрашава интересите на изправната страна. В тази връзка, необосновано е указанието на КРС обезпечения да се изискват едва при втора неплатена сметка. На следващо място, необосновано е въведеното ограничение случаите на забавено или неосъществено плащане да са осъществени в рамките на шест месеца. При първо забавено плащане за БТК следва да е налице възможност да предприеме действия по обезпечаване на своите вземания. За да се изпълни вторият критерий, въведен от КРС, е необходимо да се изчака период от шест месеца, в който да се установи има ли забавено плащане от страна на оператора. По този начин се</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Необходимо да се отчита, че правилата в Типовото предложение са отнасят до договор за взаимно свързване. В тази връзка КРС е възприела и предложенията на БТК, отразени в т. 1.2. и т. 1.4.</p> <p>Разсъжденията на БТК по т. 1.3. от проекта биха били напълно правилни, ако те се отнасяха до просрочени плащания по договор за взаимно свързване. Точка 1.3., обаче, е допълнително основание за изискване на обезпечение и, доколкото то е свързано с наличието на просрочие на дължими суми по други договори на едро, то може да се счита за сигнал за проблеми с платежоспособността на контрагента, т.е. за наличие на повишен риск за събиране на дължими вземания по договор за взаимно свързване. В този случай е обосновано предприятията, страни по договора за взаимно свързване, да имат право да уредят отношенията си по начин, който да пречатства натрупването на дължими суми и по този договор. В тази връзка, КРС не счита за обективно, като сигнал за завишен кредитен риск да се приема еднократна забава на плащане по друг договор за ползване на услуги на едро. По тази причина, комисията преценява, че две закъснели плащания в рамките на период от 6 месеца по други договори на съответния контрагент за ползване на услуги на едро са достатъчно основание за възникване на съмнение за наличие на риск от несъбиране на дължими плащания по договор за взаимно свързване. Комисията счита, че не е правилно тълкуването на текста в посока, че забавата се удължава до 6 месеца. При положение, че е налице едно забавено плащане, последвано от забава на следващо дължимо плащане, в рамките на 6 месеца, възниква правото за изискване на обезпечение и това не предполага задължително да се изчака да изтекат 6 месеца от първото забавено плащане. В допълнение, КРС изтъква, че при наличие на основателни съмнения у БТК относно евентуална неплатежоспособност на страна по договор за взаимно свързване, предприятието може да използва предвидената в т.1.4. възможност за кредитна оценка.</p> <p>Неотнормено се явява и възражението на БТК, че „...няма правни</p>
--	---	----------------------------	---

	<p>ограничава възможността на БТК своевременно да предприеме действия по обезпечаване на своите вземания, което ще доведе до натрупване на задължения към БТК.</p> <p>С указанията на КРС не се създават условия за прозрачност и равнопоставеност. Единственият резултат от дадените указания е ограничаване на правото на БТК да предприеме своевременни действия по обезпечаване на вземанията си. Не са налице правни и фактически основания, които да дават правомощия на регулатора да определя периода, за който ще бъде извършена кредитната оценка, както и периода, в който следва да има непогасени задължения от страна на алтернативното предприятие. Предложените от БТК критерии, при които ще се иска предоставяне на обезпечение, са определени при стриктно спазване на задължението за равнопоставеност. Правомощията на КРС са ясно регламентирани в закона и те са свързани с контрола върху спазването на наложените специфични задължения. В мотивите за даване на указания по т.1 не се съдържат аргументи за потенциална възможност за нарушаване на специфични задължения. В този смисъл, дадените указания не кореспондират с мотивите на регулатора и следва да отпаднат от окончателното решение на КРС.</p>	<p><i>и фактически основания, на база на които да се приеме, че неплащането на дължими суми за един месец не представлява съществено нарушение на договора и не застрашава интересите на изправната страна. В тази връзка, необосновано е указанието на КРС обезпечения да се изискват едва при втора неплатена сметка.</i>” Както се посочи, тези възражения са относими, ако се отнасят до договора за взаимно свързване и ограничаване на правото да се изисква обезпечение едва след наличие на второ неплащане в рамките на шест месеца по договора за взаимно свързване. Точка 1.2. от проекта обаче определя, че обезпечение може да се иска винаги при наличие на просрочени плащания по договора за взаимно свързване и не са налице никакви предложения от КРС за ограничение на това право на контрагент по договора.</p> <p>Що се отнася до правото на БТК или друго предприятие да търси защита на вземанията по съответен договор за ползване на електронни съобщителни услуги на едро, то същото не е предмет на обсъждане във връзка с Типовото предложение за взаимно свързване.</p> <p>С оглед посоченото, необосновани са твърденията на БТК, че КРС не би следвало да се намесва с указания по предложения от БТК текст. Видно от първоначалното предложение на БТК, същото би могло да създаде практика на прекомерни изисквания към контрагентите, като например се поиска обезпечение по договора за взаимно свързване при незаплащане на една сметка за ползване на услуги на дребно от даден контрагент, а в друг случай - да се поиска обезпечение поради наличие на просрочие на дължими суми по договор на едро. В тази връзка би се стигнало и до възможност за нарушение на задължението за равнопоставеност, което не следва да се допуска с оглед осигуряване на нормални условия за конкуренция. КРС счита, че защитата на търговските интереси на предприятията е нормална практика и същата не следва да бъде препятствана, но регулаторът не може да допусне наличието на неясни условия, които са потенциално основание за създаване на дискриминационни практики или препятстване на достъпа чрез налагане на прекомерни изисквания. БТК е необходимо да отчита, че КРС следи не само за изпълнение на задълженията за прозрачност и</p>
--	---	--

			<p>равнопоставеност, но и за изпълнение на специфичните задължения за достъп с оглед предоставяне на взаимно свързване и свързаните с това задължение конкурентни проблеми, установени при анализа на съответните пазари.</p>
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>Намираме, че предвиденото с т. 1.1. от Проекта основание за възникване на право да се изисква гаранция би могло да съставлява бариера за навлизане на нови предприятия на пазара на предоставяне на фиксирани телефонни услуги и по този начин да затрудни развитието на конкуренцията. Евентуалната необходимост новонавлизащите на пазара предприятия изначално да се лишат от ефективното ползване на средства, с които биха могли да покрият значителна част от разходите за дейността си за 4 месеца, за срок от половин година и то въз основа само на предварителни прогнози за потреблението, представлява значителна финансова тежест за такива предприятия, особено предвид, че тя би се добавила към други наложителни за началото на дейността разходи, включително значителната административна такса от 18 000 лв. за издаване на разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществена телефонна услуга чрез обществена електронна съобщителна мрежа. Ето защо считаме, че т. 1.1. от предвидените с Проекта текстове на ТПВС следва да отпадне. Считаме, че основанието за възникване на право за изискване на гаранция по т. 1.2. от Проекта е формулирано по начин, който дава възможност гаранция да бъде изисквана дори при еднократно и незначително по продължителност забавяне, каквото би било забавяне от един или два дни. Доколкото целта на гаранцията е да обезпечи страна по договора срещу евентуална неплатежоспособност на насрещната</p>	<p>Не се приема</p>	<p>1. По отношение на предложението по т. 1.1. от проекта. Както се посочи в изложението си по-горе, КРС не намира за прекомерно и засягащо конкуренцията условието за изискване на обезпечение от нов контрагент. Нормална практика е, при липса на установени търговски взаимоотношения, както и с оглед нестабилната икономическа обстановка, да бъдат предприети действия по обезпечение на дължимите по договора за взаимно свързване суми. Комисията счита, че условията за определяне на размера на обезпеченията, както и сроковете, в които могат да бъдат задържани, осигуряват възможност новонавлизащите предприятия да осъществяват дейност без да бъдат засегнати от евентуалното предоставяне на обезпечение. КРС изтъква, че прогнози за потребление се изготвят от двете страни по договора за взаимно свързване, включително от новонавлизащите на пазара предприятия. Предвид изложеното, КРС не приема предложението за отпадане на т.1.1. от проекта.</p> <p>2. По отношение на предложението относно т. 1.2. На първо място, КРС не приема предложението да са налице повече от три поредни просрочени плащания и то с повече от 5 работни дни, за да има основание за изискване на обезпечение. СЕК следва да отчита, че ако се разпишат така условията, на практика може да се толерира постоянно забавяне на дължими плащания. КРС счита, че не е удачно и определяне на срок от 14 дни като допълнителен срок пораждащ основание за изискване на обезпечение от изправната страна по договор за взаимно свързване. Съобразно условията на Типовото предложение (т. 10.3. от основното тяло и т. 5.1. от Приложение № 7), на</p>

	<p>страна, то намираме за основателно възникването ѝ да бъде обусловено от забавяния, които са индикация за евентуални финансови затруднения, а не от минимални забавяния, които биха могли и често са резултат на организационни недоразумения. В тази връзка и с оглед предотвратяване на възможността за злоупотреба с права, предлагаме в т. 1.2. от Указанията да се предвиди, че право за изискване на гаранция ще възниква, когато са налице повече от три поредни просрочени с повече от 5 работни дни безспорни плащания или е налице просрочено с повече от 14 дни безспорно плащане.</p> <p>Намираме за необоснована предвидената в т. 1.3. възможност гаранция да се изисква при наличие на забава в плащанията, произтичащи от други договори за ползване на услуги на едро от БТК. В случая се касае за договори за различни услуги, чието ползване и предоставяне няма никаква връзка с ползването и заплащането на услугите по договор за взаимно свързване. Във всеки отделен договор за предоставяне на съответна услуга са предвидени съответни неблагоприятни последици за страната, която не изпълнява задълженията си и/или бави дължимите плащания. Отношенията, които възникват при нарушаване на задълженията на страна по даден договор следва да касаят единствено възникналото от нарушения договор правоотношение, а не да бъдат обвързвани с последици, касаещи съвсем отделни правоотношения. Противно на това, предвиденото в т. 1.3. основание за искане на гаранция води до обвързване на нарушението по един договор с неблагоприятни последици по друг договор, които да възникнат едновременно с предвидените в и касаещи нарушения договор последици. Изложеното има още по-голямо значение предвид на факта, че с т. 8 от Указанията се предвижда непредоставянето на гаранция да се счита за съществено нарушение на договора за взаимно свързване. По този начин се стига до ситуация, при която забава в изпълнението на</p>	<p>страните по договора е даден достатъчен срок (30 дни от датата на издаване на последната фактура), в който да извършат ефективното плащане на ползваните услуги по взаимното свързване.</p> <p>На второ място, КРС не намира за обосновано предложението като основание за изискване на обезпечение да се счита наличието на забава при плащането само на безспорни задължения. Видно от посоченото в т. 10.5. от основното тяло на Типовото предложение, споровете относно дължими суми по договора не освобождават страните от задължението да ги заплатят в определените срокове. В случай, че се установи, че заплатените суми не отговорят на реално дължимите, то отношенията са уреждат съответно с кредитно/дебитно известие. Предвид изложеното, КРС не може да приеме предложението на СЕК, тъй като с тази редакция би се стигнало до противоречие с останалите текстове на Типовото предложение, респективно договорите за взаимно свързване, уреждащи разплащанията между страните и възникването на правото за прекратяване на договора при незаплащане на дължими суми.</p> <p>3. По отношение на предложението относно т. 1.3. Комисията счита, че няма основания да бъде ограничено правото на предприятията да търсят защита на вземанията си. Обсъжданият проект не следва да се възприема единствено и само като права на БТК, тъй като търговската практика показва, че всяко едно предприятие потенциално може да бъде в ситуация на затруднение да покрива задълженията си. Проектът дава възможност за защита на вземанията на всички предприятия при ситуации на повишен кредитен риск или недобросъвестно поведение. Целта на т. 1.3. е не да се прехвърлят негативни последици от едно правоотношение върху друго, а да се обезпечат вземанията по договори за взаимно свързване при възникване на съмнения относно платежеспособността на някоя от страните. Наличието на неплащане на дължими суми по даден договор на едро обективно може да се счита за сигнал за затруднения с платежеспособността на даден контрагент и няма основания да се въведе забрана да се вземат превантивни мерки за</p>
--	--	--

	<p>задължение по един договор може да се превърне в съществено нарушение и повод за прекратяване на друг, регламентиращ напълно различни отношения договор.</p> <p>Наред с изложеното, следва да се има предвид и че договорът за взаимно свързване на мрежите е основен по значение за дейността на предоставящите фиксирана телефонна услуга предприятия, без които тя не би могла да бъде осъществявана. Ето защо, в случай на известни финансови затруднения конкретно предприятие би могло да предпочете да забави плащанията по договор, чието евентуално прекратяване не би се отразило твърде негативно на цялостната му дейност, но да изпълнява коректно задълженията си по договора за взаимно свързване. С предлаганите текстове, уреждащи предоставянето на гаранция по последния, на такива предприятия се отнема възможността да степенуват по важност отношенията по различните сключени от тях договори, доколкото определена забава в плащането дори на относително неголеми суми по кой да е от сключените договори за предоставяне на услуги на едро от БТК би могла да доведе до изискване от такива предприятия на значителни суми като гаранция по договора за взаимно свързване, а при непредоставяне на последната в 30-дневен срок – до неговото прекратяване, което на практика би елиминирало посочените предприятия от пазара.</p> <p>Намираме формулирания с Проекта текст на т. 1.4. за твърде неясен. По-конкретно, не са изяснени понятията „независима” кредитна агенция и „повишен” кредитен риск. Предвид на правилото на т. 2 от Указанията, което разглеждаме в т. 2.2. по-долу и което предвижда, че кредитната агенция и използваните от нея критерии за оценка се посочват от БТК, намираме, че трудно би могъл да бъде направен извод, че такава агенция е „независима”. Наред с това не е налице индикация за това кога и в сравнение с какво ниво следва да е „повишен” кредитния риск на страна по договора, за да</p>	<p>недопускане на натрупване на задължения и по другите договори на едро. Комисията не може да се съгласи с правното тълкувание в становището, а именно, че с т. 1.3. „...се стига до ситуация, при която забава в изпълнението на задължение по един договор може да се превърне в съществено нарушение и повод за прекратяване на друг, регламентиращ напълно различни отношения договор.”</p> <p>Съществено нарушение на договора за взаимно свързване би било непредоставянето на гаранция, а не забавата на плащане по друг договор за ползване на услуги на едро.</p> <p>Комисията не може да приеме за релевантни доводите, изложени в становището: „Наред с изложеното следва да се има предвид и че договорът за взаимно свързване на мрежите е основен по значение за дейността на предоставящите фиксирана телефонна услуга предприятия, без които тя не би могла да бъде осъществявана. Ето защо, в случай на известни финансови затруднения конкретно предприятието би могло да предпочете да забави плащанията по договор, чието евентуално прекратяване не би се отразило твърде негативно на цялостната му дейност, но да изпълнява коректно задълженията си по договора за взаимно свързване.”</p> <p>Видно от посоченото, СЕК приема за нормална търговска практика да не бъдат покривани задължения по договори на едро, когато тези договори не са съществени за дейността на предприятието или такива задължения да се покриват избирателно. КРС счита такава позиция за неприемлива, тъй като предоставянето/ползването на всички електронни съобщителни мрежи или услуги следва да бъде осъществявано при спазване на правилата на добросъвестност. Неспазването на тези правила застрашава интересите и финансовата стабилност на ответната страна по договора, като освен това е в ущърб на интересите и на крайните потребители. Както се посочи подробно по-горе, КРС не намира за обосновани възраженията за прекомерност на предвижданите обезпечения и, в тази връзка, съжденията на СЕК, че те ще доведат до елиминиране на алтернативни предприятия от пазара се явят също недоказани. Безспорно задача на КРС е да създава условия за развитие на конкуренцията на съответните пазари,</p>
--	---	--

	<p>може насрещната страна да иска предоставяне на гаранция. Ето защо предлагаме текста на т. 1.4. от Указанията да отпадне. В случай, че това предложение не бъде прието, да се предвиди ясен критерий за това кога точно установеният в резултат на извършената кредитна оценка кредитен риск ще се счита за завишен. Наред с това, в случай, че предложението ни за отпадане на т. 1.4. не бъде прието, предлагаме изразът „независима кредитна агенция” да се замени с „международно призната кредитна агенция”, доколкото последният е употребяван в действащото законодателство и съдържанието му не би зависило от нечия субективна преценка.</p>	<p>но изпълнението на тази задача не следва да води до обратен резултат, а именно развиване на дейност на дадени предприятия за сметка на ощетяване на дейността на други чрез недобросъвестно поведение при ползването на услуги на едро. Също така, както се посочи по-горе, към момента вече са налице ситуации на незаплащане на значителни по размер дължими суми по договори за взаимно свързване. Предвид изложеното, КРС не приема предложението за отпадане на т. 1.3. от проекта.</p> <p>4. По отношение на предложението относно т. 1.4. Комисията е на мнение, че не са налице основания да бъде ограничено правото на контрагентите по даден договор за взаимно свързване да използват услугите на кредитни агенции и да използват кредитната оценка като основание за изискване на обезпечение. Ролята на КРС е да не допусне дадена търговска практика да се превърне в необосновано и прекомерно изискване, което да пречатства достъпа с оглед осъществяване на взаимно свързване и да не допусне прилагането на дискриминационни практики.</p> <p>КРС счита, че не е налице възможност за регулатора да определи в проекта на указания конкретните параметри на „повишен” кредитен риск. Посоченото понятие зависи от конкретния случай и не може да бъде формулирано предварително с точни параметри. При всички положения, повишеният кредитен риск е свързан с лоша кредитна оценка на дадено дружество, която сочи потенциална невъзможност към даден момента да се обслужват нормално парични задължение и висока вероятност от просрочие на плащания.</p> <p>По отношение на понятието „независима кредитна агенция” считаме същото за ясно и означава трето, независимо от контрагентите, лице.</p> <p>По отношение на предложението да бъде възприето понятието „международно призната кредитна агенция”, същото не може да бъде прието. Посоченото от СЕК използване на това понятие в националното законодателство не е относимо към отношения по договор за взаимно свързване. Посоченото понятие се среща единствено в банковото законодателство и е свързано с определяне на кредитен рейтинг на облигации и други дългови</p>
--	---	--

			<p>ценни книжа от международно призната кредитна агенция, като правните норми реферират и към конкретен вид кредитна оценка. В тази връзка наличието на термина „международно призната кредитна агенция” в законодателството няма връзка с конкретния проект на текстове на Типовото предложение и, следователно, не би могло да се направи позоваване към този легален термин при регулация на отношенията по учредяване на обезпечения за вземания по договор за взаимно свързване. С оглед посоченото, приемането на предложението на СЕК ще доведе до допълнителни спорове какво се разбира под „международно призната кредитна агенция” в контекста на отношенията по предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.</p>
<p>„Мобилтел” ЕАД</p>	<p>В обсъждания проект КРС е предложила следните промени по Приложение № 9 „Условия за съвместно ползване на съоръжения и помещения” на Типовото предложение: от една страна се предвижда възможност за БТК да поиска предоставянето на парична или банкова гаранция при предоставяне на услугата съвместно разполагане - т. 3.4.8, а от друга се предвижда създаването на нова точка 3.1.6. предоставяща реципрочна възможност за оторизираното предприятие (ОП). Освен това проекта на решение предвижда и създаването на нов раздел в основното тяло на Типовото предложение наречен „Обезпечения” с мотив, че <i>„от гледна точка осигуряване събираемост на вземанията на всички заинтересовани лица във връзка с осъществяването на взаимно свързване на техните мрежи....включването на условията за искане и предоставяне на обезпечение в Типовото предложение ще осигури прозрачност и пропорционалност на тези условия, като и ще гарантира равнопоставено третиране на предприятията, които осъществяват взаимно свързване”</i>. Предложените текстове по т.1.1 и т.1.2 от Раздел I на Приложение III към проекта на решение третират</p>	<p>Не се приема</p>	<p>КРС не приема предложението на Мобилтел за отпадане на т. 1.3. и т. 1.4. от проекта по мотивите, изложени по-горе. Комисията отново подчертава, че т. 1.3. от проекта не се явява способ за гарантиране изпълнението на други договори. Изпълнението на задължения по договори за ползване на услуги на едро, различни от взаимното свързване на мрежите, се обезпечават съобразно правилата на тези договори и разпоредбите на приложимото законодателство. Точка 1.3. единствено дава възможност при неизпълнение на даден договор, да се учреди форма на обезпечение на изпълнението по друг договор. Обръщаме внимание, че това е разпространена практика при предоставянето на мобилна обществена телефонна услуга на крайни потребители, като при незаплащане на дължими суми по даден договор се спира достъпът до мрежата на всички SIM карти на потребителя, независимо, че в повечето случаи се касае за ползване на услуги по отделни правоотношения. Целта на тези мерки е отново единствено и само превеняване на натрупването на значителни незаплатени задължения. КРС не може да се съгласи с твърдението на Мобилтел, че искането за учредяване на обезпечение в случаите на т. 1.3. <i>„се явява като способ за гарантиране изпълнението на други договори, като по този начин превръщат необосновано правото на взаимно свързване в механизъм за удовлетворяване на договорни задължения между</i></p>

	<p>възможността за учредяване на обезпечение в случаите, когато съществува реален риск предприятието да не събере вземанията си за ползвани услуги по договори за взаимно свързване, по-конкретно хипотезите, в които ОП няма сключен договор за ползване на услуги за взаимно свързване от БТК, ОП има просрочено плащане на дължими суми по индивидуалния договор за взаимно свързване с БТК.</p> <p>Точки 1.3 и т.1.4 от същото приложение, касаят съответно учредяването на парична или банкова гаранция в случай на забава при плащането на повече от една дължима сума, в рамките на шестмесечен период, произтичаща от други договори за ползване на услуги на едро от БТК и съществуването на кредитна оценка на ОП от независима кредитна агенция, която показва наличие на повишен кредитен риск.</p> <p>Подкрепяме включването на цитираните текстове в Типовото предложение, както и посочените основания, при които може да бъде поискано учредяване на банкова гаранция в полза на БТК, както и съответно в полза на ОП, с изключение на посочените в т. 1.3. и 1.4. от Раздел I на Приложение III към проекта на решение хипотези.</p> <p>В тази връзка, следва да се има предвид, че предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи, имат право, а когато е налице искане от друго предприятие - и задължение, да договарят взаимно свързване на мрежите си за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги.</p> <p>От изключителна важност е да се отбележи, че предвидената по т.1.3. възможност за изискване на парична или банкова гаранция при наличие на задължения произтичащи от други договори за ползване на услуги на едро от БТК, се явява като способ за гарантиране изпълнението на други договори, като по този начин превръщат необосновано правото на взаимното свързване в механизъм за удовлетворяване на договорни задължения между предприятията</p>	<p><i>предприятията предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги</i>". КРС изтъква, че в съответствие с предложението, учредено обезпечение по договор за взаимно свързване не може да се използва по никакъв начин за удовлетворяване на задължения по други договори. Ако, с оглед недопускане на условия за отправяне на искане за учредяване на обезпечение по договор за взаимно свързване, предприятията се стремят да изпълняват в срок финансовите си задължения по други договори на едро, КРС счита, че т.1.3. би спомогнала за подобряване на финансовата дисциплина в сектора, което е в интерес и на крайните потребители и на развитието на стабилна конкурентна среда.</p> <p>КРС счита, освен това, че при възникване на спор по отношение обективността на кредитната оценка, направена от независима кредитна агенция, БТК и контрагент по договор за взаимно свързване могат да използват процедурата за уреждане на спорове по Типовото предложение или да отнесат въпросът пред компетентния български съд.</p> <p>КРС не може да се съгласи и с твърдението на Мобилтел, че т.1.1. и т.1.2. от т.1.1. на Приложение № III към проекта на позиция на комисията, приет с Решение № 597 от 16.06.2011 г., „осигуряват в достатъчна степен правната сигурност на партньорите по договора за взаимно свързване”, доколкото условията по т. 1.3 и т. 1.4. могат да съществуват независимо от липсата на обстоятелствата по т. 1.1. и т.1.2.</p>
--	--	---

	<p>предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги.</p> <p>В допълнение, бихме искали да отбележим и несъгласието си с предвиденото по т.1.4. основание за обезпечаване на вземанията. Съществуването на кредитна оценка на ОП от независима кредитна агенция, която показва наличие на повишен кредитен риск не следва да фигурира сред основанията за искане на банкова гаранция. Предвидените по т.2 от Раздел I на Приложение III задължения за историческото предприятие да публикува на страницата си в интернет информация за използваните кредитни агенции и прилаганите от тях критерии при оценка на кредитния риск, не гарантират по безспорен начин спазването на правата на ОП, включително и на правото да възрази срещу така направената оценка и размера на исканото обезпечение, като по този начин се създава риск от необосновани искания за учредяване на парична или банкова гаранция в максимален размер.</p> <p>С оглед на гореизложеното, предлагаме т.1.3, т.1.4 и т. 2 от Раздел I на Приложение III към проекта на Решение да отпаднат, тъй като предвидените възможности за обезпечаване на вземанията по т.1.1 и т.1.2. осигуряват в достатъчна степен правната сигурност на партньорите по договора за взаимно свързване.</p> <p>С оглед на гореизложеното и като се вземат предвид изложените от Мобилтел резерви, следва да се заключи, че предвиденото в проекта на задължителни указания реципрочно право на учредяване на парична или банкова гаранция осигурява защита на интересите на двете страни по договора за взаимно свързване и не би оказало негативно влияние върху конкурентната среда, препятствайки навлизането на нови участници на пазара.</p>		
<p>„Ронхил България” ЕООД</p>	<p>Считаме, че възможността за изискване предоставянето на парична или банкова гаранция в случаите на т. 1.1.,</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>1. КРС поддържа подробно изложените по-горе мотиви относно т.1.1. от проекта, като комисията изразява несъгласие с</p>

	<p>когато оторизираното предприятие няма сключен договор за ползване на услуги за взаимно свързване от БТК се явява изискване, съществено затрудняващо започването на дейност по осъществяване на електронни съобщения и същевременно с това дискриминационно. В тази връзка предлагаме същото да отпадне по следните причини:</p> <p>При подписване на договор за взаимно свързване, което е основа, за да стартира изобщо дейност по предоставяне на електронни съобщения дадено предприятие, същото се изправя пред изискването да блокира немалка парична сума само поради факта, че е сключило договор за взаимно свързване. В този смисъл считаме, че подобно изискване не следва да бъде допускано. На следващо място, не е неясен характера на посочените гаранции, поради което те се явяват дискриминационни. В останалите случаи, в които се изисква предоставянето на гаранции, това са гаранции за добро изпълнение и са предвидени като неустойка(санкция) при некачествено или недобросъвестно изпълнение на задълженията по сключен договор, при които се изплащат суми до определен размер. В случая по т.1.1. гаранцията се предоставя по силата на факта, че се сключва договор за взаимно свързване като този факт се приравнява на недобросъвестното поведение на контрагент по вече сключен договор. В тази връзка считаме, че има неравнопоставеност между предприятията по вече сключени договори за взаимно свързване и новонавлизащите на пазара. Както КРС ясно е подчертала в мотивите към допустимостта на обезпеченията Типовото предложение ще осигури прозрачност и пропорционалност на тези условия, като и ще гарантира равнопоставено третиране на предприятията, които осъществяват взаимно свързване. Считаме, че допускането на условно казано предварително обезпечение на вземането е в разрез с посочените принципи.</p>	<p>посоченото в становището на предприятието, а именно: „В случая по т.1.1. гаранцията се предоставя по силата на факта, че се сключва договор за взаимно свързване като този факт се приравнява на недобросъвестното поведение на контрагент по вече сключен договор. В тази връзка считаме, че има неравнопоставеност между предприятията по вече сключени договори за взаимно свързване и новонавлизащите на пазара.”</p> <p>Условието на т. 1.1. по никакъв начин не поставя в неравнопоставено положение новонавлизащите предприятия. На първо място, нормална търговска практика е да се поиска обезпечение от лице, с което не е имало търговски отношения и по отношение на което не са налице достатъчно гаранции за добра платежоспособност. Освен това, предвидените условия за определяне на размера на обезпечението и срока на задържане, в хипотезата на т.1.1., не могат да бъдат квалифицирани като бариера за навлизане на пазара. Едно започващо дейност предприятие би било в ситуация да представя малко по размер обезпечение, предвид малкия прогнозиран трафик и капацитета, който би ползвало. Задържането на обезпечението за срок от шест месеца не би следвало да е проблем за предприятие, което възнамерява да развива дейност, изискваща значителни инвестиции и покриване на немалки текущи разходи.</p> <p>Предвид изложеното, създаването на незначителни неудобства за едно новонавлизащо предприятие, с оглед предоставяне на обезпечение в съвсем разумни размери и за кратък срок (в случай, че е добросъвестно и заплаща задълженията си) не се явява непропорционално спрямо това да не бъде допускано недобросъвестно поведение при предоставяне на услуги на едро и да бъде опазен търговския интерес на добросъвестните предприятия, както и на техните потребители на дребно.</p> <p>2. Комисията поддържа вече изложените по-горе подробни мотиви относно т. 1.3. и т. 1.4. от проекта и не приема предложението за отпадане на посочените точки от проекта. По отношение на възраженията, свързани с възможност за оспорване на кредитната оценка е относимо посоченото по-горе по бележката на Мобилтел.</p>
--	---	--

	<p>Считаме, че текста на т.1.3. следва да отпадне, поради факта, че се явява извън предмета на договора, тъй като в другите, сключваните между страните, договори за предоставяне на услуги на едро има или могат да бъдат предвидени хипотези за учредяване на банкови или парични гаранции, които да обезпечават вземанията по тези договори. В тази връзка се дава правна възможност на страните да изискват учредяване на гаранции и то в размер на реализирания трафик и капацитет за четири месеца по договора за взаимно свързване без да е налице неизпълнение на задължения по конкретния договор. С оглед на това считаме, че подобни разпоредби не могат да бъдат част от типовото предложение, което урежда правата и задълженията на страните по взаимно свързване и неговото изготвяне е предвидено като специфично задължение, предвид констатирани конкурентни проблеми при извършения пазарен анализ. С Решение № 237 от 17.03.2009 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/комисията), по отношение на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) са продължени специфичните задължения за предоставяне на достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения за реализиране на взаимно свързване въз основа на Типово предложение за взаимно свързване с определено минимално съдържание. В тази връзка считаме, че в типовото предложение не следва да се съдържат текстове, които нямат пряко отношение към правоотношенията, уредени с него още повече, такива свързани с допълнителна финансова тежест.</p> <p>По отношение на т.1.4., във връзка с т.2 считаме, че предложената редакция създава възможност за злоупотреби от страна на предприятието, което ще се позове на нея, за да изиска предоставяне или промяна в размера на съществуващата гаранция по следните съображения. Не е предвидена възможност за оспорване на резултатите от извършената кредитна</p>		<p>3. По отношение на предложението за включване на нов текст в т. 1 от проекта, същото се приема. Комисията счита, че няма пречка лицето, което следва да предостави обезпечение да избере най-подходящата за него форма и, с цел на избягване на всякакви съмнения относно това обстоятелство, е подходящо да се включи текст съобразно предложението.</p>
--	--	--	---

	<p>оценка, от страна за заинтересованото предприятие, което предоставя възможност за всяка от страните в даден момент да приложи превратно горната хипотеза. Имайки предвид, че отказът да се предостави гаранция е определен като съществено нарушение на договора, съдебен или друг вид спор относно основателността на обезпечението би могло да доведе до прекратяване на договора, което да нанесе значителни вреди на потърпевшата страна.</p> <p>Считаме, че в раздел XX т.1 следва да бъде предвиден текст, даващ възможност на страната, от която се изисква предоставяне на обезпечение да има право на избор относно това дали да учреди банкова гаранция или да предостави паричен залог. Предлагаме следния примерен текст:</p> <p>„Страната, от която е поискано предоставянето на обезпечение има право да избере дали ще предостави парична или неотменима и безусловна банкова гаранция.”</p> <p>Посоченото предложение има за цел да даде възможност на страната, от която се изисква предоставяне на обезпечение да прецени коя форма на обезпечение е практически и финансово по-приемлива.</p>		
<p>„Голд Телеком България” АД „Интербилд” ООД „Телеком 1” ООД</p>	<p>Съгласно т.1, гаранция може да бъде поискана само при наличие на някое от основанията визирани в т.т. 1.1, 1.2, 1.3 и 1.4. По аргумент на противното липсата на такива основания прави невъзможно искането, съответно задържането на гаранцията. При хипотезата на т.1.2 е необходимо „да има просрочено плащане на дължими суми”. В случай, че тези просрочени плащания бъдат заплатени със съответните лихви за забава е налице отпадане на основанието. Съгласно т.6 обаче, същото се задържа за период от една година. В своите мотиви в КРС е приела, че срокът от 12 месеца без просрочие е достатъчен, с което явно се разширява обхвата на тази хипотеза. Същото се отнася и за хипотезата на т.1.3, при която е необходимо да има „забава на плащане на повече от една дължима сума за</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>В допълнение на вече посоченото по-горе, КРС отбелязва следното:</p> <p>1. Комисията не намира за правилни разсъжденията на предприятията за връзката между основанията в т. 1 от проекта и сроковете на задържане на обезпечението. Не е правилно тълкуването, че с погасяването на просрочено задължение автоматично отпада необходимостта от обезпечение. Обезпечението се предоставя основно с цел да бъдат покрити бъдещи непогасени задължения и това е видно от т. 7 от проекта. Наличието на незаплатени задължения е основание за възникване на правото за изискване на обезпечение, но обезпечението се освобождава, ако в определения срок има добросъвестно поведение на контрагента, т.е. отпаднал е риска от възникване на ситуация на незаплащане на дължими суми. КРС не счита, че със заплащането на дължима лихва по</p>

	<p>период от шест месеца”. Но ако тези задължения бъдат погасени на седмия месец, предприятието ще е длъжно да поддържа гаранция още около половин година, при все, че е изправен платец. Считаме, че определения в т.6 и мотивите на КРС едногодишен срок, в който може да бъде задържана гаранцията е в разрез със самите разпоредби и разширява необосновано тяхното приложно поле. Редно е, след отпадане на основанията визирани в т.т. 1.1, 1.2, 1.3 и 1.4, гаранцията да бъде освобождавана незабавно, поради липса на основание за нея.</p> <p>Като алтернатива на това предложение и в случай, че не се приеме по-малък от 12 срок за задържане на гаранцията, е възможността да се предвиди механизъм за намаляване на гаранцията, след изплащане на задължението. Същата възможност би била налице и в хипотезата, когато има намаление на параметрите, по които тя е определена, например значително намаляване на обема на трафика, още повече, че определянето на размера на гаранцията би могло да бъде в определен пиков момент/напр. края на финансовата година или празници/, несъответстващи на средното ниво през годината.</p> <p>Не е уреден механизъм на освобождаване на гаранцията след срока. При банковата гаранция има определен срок за усвояването ѝ и това не е проблем. Но в случая, когато предприятието е избрало другата форма-залог и той не е освободен след необходимия срок, по какъв механизъм ще бъде върнат, ако предприятието в чиято полза е направен не предприема никакви действия за това?</p> <p>Не е уреден въпросът относно изборът на вида гаранция. Следва да се има предвид, че институтът на гаранцията е предвиден като дисциплиниращ за страните, а не като наказателна мярка. В този смисъл е редно вида ѝ да има за цел само и единствено обезпечаването на вземанията, а не да затруднява</p>	<p>просрочени вземания този риск отпада. В тази връзка не е налице противоречие в текстовете на проекта и комисията не може да възприеме доводите за намаление на срока за задържане на обезпечението. Освен това, както самите предприятия изтъкват <i>„институтът на гаранцията е предвиден като дисциплиниращ за страните, а не като наказателна мярка”</i>.</p> <p>КРС не може да приеме и предложението за намаляване на размера на обезпечението по мотивите, изложени от предприятията. Видно от проекта, размерът на обезпечението покрива всички възможни плащания, които могат до се натрупат до възникване на правото за прекратяване на договора.</p> <p>2. Не считаме, че е налице необходимост от разписване на допълнителни текстове относно механизма на освобождаването на обезпеченията. Както правилно са посочили предприятията, банковата гаранция се учредява с определен срок. Що се отнася до формата на обезпечение – паричен залог, то щом договорът предвижда право да се задържа залог за определен срок, то съответно след изтичане на срока възниква задължение за незабавно връщане на залога, освен ако не е уговорено друго.</p> <p>3. По отношение на предложението да бъде уредено изрично правото на предприятията да избират вида на обезпечението, което ще предоставят, същото се приема в съответствие с мотивите изложени по-горе в т. 3 към бележката на „Ронхил България” ЕООД.</p> <p>4. КРС не счита за обосновани и възраженията относно възможността предприятията да избират независими кредитни агенции с оглед извършване на кредитна оценка. Не намираме за сериозни твърденията, че установеността на кредитна агенция в България определя различно качество на изготвена кредитна оценка</p>
--	--	--

	<p>нормалното функциониране на предприятията и да създава допълнителни затруднения на тяхната дейност. Предвид на това, след като най-добре познават собственото си финансово състояние, редно е самото предприятие, учредяващо гаранцията да има възможността да определи нейния вид по начин, който е най-достъпен и ефективен за него. Предлагаме да се предвиди изричен текст с който да се уреди изборът на вида на гаранцията от ОП от което се изисква.</p> <p>Категорично сме против текста на т.1.3 да остане в окончателния вариант на допълнението. Мотивите за това са следните:</p> <p>В случая става дума за задължения по други договори между „Българска телекомуникационна компания” АД и ОП. Тези договори са сключени на отделно основание и не считаме за целесъобразно да бъдат обвързвани по какъвто и да е начин. Защо да не се приложи такъв механизъм на учредяване на гаранции по тях, без да се засяга съвсем различен договор, от този по който е неизпълнението. В конкретния случай е налице следната диспропорция: задължението по съпътстващия договор може да е за минимална сума, а размерът на гаранцията по договора за взаимно свързване би бил определен съгласно параметрите и обема на изпълнение по последния и многократно да надвишава просрочената сума по другия договор. Така определена гаранцията би била неадекватна и несправедлива. Обвързвайки по такъв начин различни договори, налагането на гаранции по единия за изпълнение по другия е по-скоро средство за изнудване, отколкото гаранция и средство за дисциплиниране на страните. В случая има и друго основание за отпадането на този текст - по отношение на „Българска телекомуникационна компания” АД са продължени специфичните задължения за предоставяне на достъп до и ползване на необходими мрежови средства и съоръжения за реализиране на взаимно свързване въз основа на Типово предложение за взаимно свързване с</p>		
--	--	--	--

	<p>Решение № 237 на Комисията за регулиране на съобщенията от 17.03.2009г. Тези договори гарантират на ОП условията на взаимно свързване и са гаранция за упражняване на основния им предмет на дейност-предоставянето на телефонна услуга и не следва да бъдат обвързвани по никакъв начин с изпълнението по други, съпътстващи договори, като по този начин се ограничава възможността за оказване на икономически натиск или злоупотреба с права от другата страна.</p> <p>Относно т.1.4 от проекта изказваме следните съображения:</p> <p>1. Не считаме за целесъобразно изобщо въвеждането на такова допълнително основание за изискването на гаранция, като считаме, че наличието на просрочване е напълно достатъчно. Все пак кредитната оценка има прогнозен характер и не е задължително дадена оценка задължително да доведе и до неизпълнение/забава/ при изпълнението на договора.</p> <p>2. Даден е свободен избор на предприятията да ангажират кредитна агенция, която да извърши съответната оценка. Ангажирането на кредитна агенция от чужбина според нас би довело до изкривяване на изводите ѝ относно фактическото състояние на предприятията в страната, основно свързано с непознаването им/голямата част от тях не са публични компании/ и особеностите на българския пазар.</p>		
По отношение на точка 2 от Указанията			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>С указанията за въвеждане на нова т.2 КРС излиза извън рамките на законовите си правомощия. Изборът на кредитна агенция е право на БТК, което няма връзка с наложените на дружеството специфични задължения. Взаимоотношенията между БТК и кредитната агенция се развиват на база на договор, който не се подчинява на регулацията на КРС. От мотивите на КРС не може да се направи заключение кое специфично задължение се</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>КРС не приема твърденията на БТК, че регулаторът е излязъл извън законовите си правомощия с изготвянето на указанията по т. 2 от проекта. В качеството си на предприятие със значително въздействие на съответния пазар, БТК е задължено да предоставя достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване при спазване на задължението за прозрачност на ценовите и неценовите условия за предоставяне на услугите. В тази връзка, условията, свързани с обезпечения по договор за</p>

	<p>нарушава с липсата на публичност относно конкретната кредитна агенция, извършваща оценка на кредитния риск. Посочено е само, че КРС счита за необходимо тези условия да бъдат публикувани, но не се посочва кое от специфичните задължения на БТК би се нарушило, ако тези условия не бъдат публикувани. При липса на мотиви за наложеното задължение, същото се явява необосновано и не следва да намира място в окончателните указания на КРС.</p> <p>На следващо място, необосновано е изискването за публикуване на критериите, при които се извършва кредитната оценка. Тези критерии не се определят от БТК, същите се дефинират от самата кредитна агенция, чиято дейност не попада в регулаторните правомощия на КРС. Задълженията за прозрачност и равнопоставеност, чието изпълнение се следи от КРС, се отнасят до дейността, извършвана от БТК. В тази връзка няма правни и фактически основания за приемане на указания, според които БТК следва да публикува критериите, използвани от съответната кредитна агенция. В страницата на ползвана от БТК кредитна агенция „Кофас България Кредит Мениджмънт Сървисис“ ЕООД (http://www.coface.bg/), изрично е разписано че става въпрос за ноу-хау, което не е публично. В тази връзка БТК е поставено в обективна невъзможност да изпълнява наложеното от КРС задължение за публикуване на критериите, по които ще се извършва кредитната оценка.</p> <p>Относно предоставянето на информация за резултатите от извършената оценка, такива указания не могат да бъдат предмет на регулаторно решение на КРС. Резултатите от извършената кредитна оценка се предоставят въз основа на договор, сключен между БТК и съответната агенция. Този договор не е предмет на регулация от страна на КРС. Разпространението на информацията относно извършената кредитна оценка се подчинява на правилата по посочения договор. В тази връзка, недопустимо е КРС да налага задължения на БТК, при изпълнението на които БТК може да наруши</p>	<p>взаимно свързване, не следва да са неясни или непълни, тъй като това, освен нарушение на задължението за прозрачност, може да доведе и до нарушение на задължението за достъп. Както бе посочено нееднократно в настоящото изложение, не следва нормална търговска практика, свързана със защита на финансовите интереси на дадено предприятие, да доведе до необосновано ограничаване на достъпа на предприятията до съответна мрежа, както и не следва да води до създаване на прекомерни изисквания.</p> <p>Предвид изложеното, КРС е на мнение, че е важно да има предварителна информация за това кои кредитни агенции се използват, както и заинтересованите лица да имат достъп до направените им кредитни оценки, които пряко засягат техните законни права и интереси като контрагенти по даден договор. Не е допустимо кредитната оценка да се извършва при всякаква липса на прозрачност, защото това би могло да породви спорове доколкото е налице действително основание за изискване на обезпечение.</p> <p>Комисията не оспорва факта, че всяко предприятие може да избира свободно услугите на коя кредитна агенция да използва, както и че комисията не регулира договорните отношения с кредитните агенции. КРС обаче има правомощия да регулира договорните отношения между предприятията във връзка с ползване на достъп и взаимно свързване и, в този случай, КРС разглежда текстове от Типовото предложение за взаимно свързване на БТК, а не на договори с кредитни агенции. В този смисъл, не могат да бъдат споделени аргументите на БТК, тъй като последното би означавало заобикаляне на изпълнението на специфични задължения и/или създаване на възможности за налагане на прекомерни изисквания от предприятието със значително въздействие върху пазара като форма на потенциален конкурентен проблем при изпълнение на специфичното задължение за предоставяне на достъп и взаимно свързване.</p> <p>Не е основателно твърдението, че БТК няма как да наруши свое специфично задължение, тъй като кредитната оценка се извършва от трето лице. Предприятието е поискало да се допусне кредитната оценка да бъде основание за изискване на обезпечение, като обезпечението се изисква от БТК, а не от</p>
--	--	--

	<p>други свои договорни задължения. Оповестяването на информация на трети лица би било допустимо само рамките на официална процедура по спор между предприятията, като тази информация може да бъде достъпна за органа, пред който е поставен за разглеждане съответния спор. Ето защо считаме, че предоставянето на информация за извършената кредитна оценка неосновано. Още повече, кредитната оценка се извършва от трето независимо лице, поради което няма основания да се приеме, че чрез оценката БТК може да наруши свое специфично задължение.</p>		<p>кредитната агенция. С оглед посоченото, нелогично е БТК да твърди, че няма връзка между изпълнението от страна на предприятието на неговите специфични задължения и използването на услугите на кредитна агенция. Освен това, с оглед доказване именно на обосноваването на изискването за учредяване на обезпечение, основано на кредитна оценка, страната по договора за взаимно свързване, която е отправила това искане, следва да представи на другата страна получения от кредитната агенция доклад, който тя счита за основание за това искане. В тази връзка, КРС не счита, че представянето на този доклад може да се счита за оповестяване на информация на трети лица, а за форма на доказване на претенцията за предоставяне на парична или банкова гаранция от засегнатото предприятие. В допълнение, КРС счита за неосновано и твърдението на БТК, че информацията за извършената кредитна оценка на страна по договор за взаимно свързване може да бъде достъпна само за органа, пред който е поставен за разглеждане официален спор между страните. Напротив, предоставянето на тази информация на контрагента по договора би предотвратило до голяма степен започването на процедура по уреждане на спор.</p> <p>КРС приема, обаче, че следва да се отчита опазването на търговската тайна на кредитните агенции и, в тази връзка, е въведена промяна в текста на т. 2.</p>
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>Във връзка с предложението ни за отпадане на т. 1.4. предлагаме от Указанията да отпадне и текстът на т. 2. В случай, че предложението ни не бъде възприето, бихме искали да изтъкнем, че не намираме за удачно предложеното с т. 2 от Указанията правило, от което може да се направи извод, че кредитната агенция, която следва да направи кредитна оценка за ОП, съответно за БТК, както и критериите въз основа на които се извършва тази оценка, се избират от БТК. Подобно правило би могло да бъде предпоставка за злоупотреби</p>	<p>Не се приема</p>	<p>С оглед мотивите, изложени по-горе във връзка с т. 1.4., КРС не приема предложението за отпадане на т. 2 от проекта. На следващо място, комисията отбелязва, че не намира за основателно възражението, че винаги, независимо коя от страните по договора изисква обезпечение, кредитната агенция се избира от БТК. Видно от текстовете на т. 1 и т. 2 във връзка с т. 3 от проекта, алтернативно предприятие има право да поиска от БТК предоставяне на парична или банкова гаранция при условията по т. 1 и при спазване на изискванията по т. 2. Посоченото означава, че ако дадено предприятие иска да се</p>

	<p>и субективност на извършваните кредитни оценки. Фактът, че съгласно изр. 2 на същия текст БТК би била длъжна да предостави на засегнатото предприятие пълна информация за извършената оценка, по никакъв начин не намалява възможността за злоупотреби при определяне на критериите и избора на агенцията, предвид на факта, че нито изборът на агенция, нито извършената от нея оценка подлежат на оспорване. В същото време от препращането на т. 3 към т. 2, може да се направи извод, че същата агенция при използване на същите, определени от БТК, критерии следва да извършва кредитни оценки и за самото БТК, като и тези оценки не подлежат на оспорване от насрещната страна по договора за взаимно свързване. Ето защо намираме, че в случай на необходимост от извършване на кредитна оценка, съответната агенция и критериите за извършване на оценката трябва или да бъдат определени по съгласие на страните по индивидуалния договор за взаимно свързване, или да бъдат предварително определени от КРС и да бъдат приложими за целите на всички сключени с БТК договори за взаимно свързване, като в същото време се предвиди възможност за оспорване на извършена кредитна оценка.</p>		<p>възползва от основанието по т. 1.4., то следва да спазва задължението за прозрачност по т. 3. С оглед посоченото, не е налице въвеждане в текстовете на проекта на право, единствено и само за БТК, да определя коя кредитна агенция да бъде използвана за извършване на кредитна оценка. Контрагентите на БТК по договори за взаимно свързване имат същата свобода като БТК да използват услугите на избрана от тях кредитна агенция. КРС изтъква, че критериите и методологията, по които се извършва кредитната оценка, се определят не от нейния поръчител (БТК или контрагент по договор за взаимно свързване), а от самата кредитна агенция. Комисията счита, че предложеният проект не създава пречки, при необходимост от кредитна оценка, съответната агенция и критериите за извършване на оценката да бъдат договорени допълнително между страните по договор за взаимно свързване. КРС отбелязва, че няма компетентност да определи критериите и реда за извършване на кредитни оценки и, в тази връзка, не може да прието предложението комисията предварително да определи условията за извършване на кредитна оценка, които условия да бъдат приложими спрямо всички договори за взаимно свързване. По отношение на възможността за оспорване обективността на извършена кредитна оценка, КРС потвърждава изложеното по-горе становище, че всеки от контрагентите по договор за взаимно свързване може да използва процедурата за уреждане на спорове по Типовото предложение или да отнесе въпросът пред компетентен съд.</p>
<p>„Ронхил България” ЕООД</p>	<p>Считаме, че т.2 не дава достатъчно гаранции за защита правата на засегнатата страна и би следвало текста на т.1.4 и свързаните с нея да отпаднат или да се предвидят текстове, които да сведат до минимум възможността от злоупотреба с права. Както е посочен в мотивите към задължителните указания на КРС при получаване на оценка за наличие на повишен кредитен риск, БТК/ОП следва да представят тази оценка на заинтересованото предприятие в обем и подробности</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В допълнение на изложеното по-горе, КРС отбелязва, че размерът на обезпечението не е обвързан с кредитния риск, тъй като обратното би довело до необосновани затруднения при определяне на обезпечението. Видно от проекта и посоченото в настоящото изложение, размерът на обезпечението следва да бъде достатъчен да покрие незаплатени суми по договора, които могат да бъдат натрупани до възникване на възможността за прекратяване на договора. Комисията счита, че обезпечението следва да изпълнява своята цел – гарантиране</p>

	<p>достатъчни за доказване на размера на този риск и основателността на искането на парична/банкова гаранция. При условие, че не е предвидена възможност за оспорване на основателността на искането, както и че размера на гаранцията е фиксиран на реализирания трафик и капацитет по договора за взаимно свързване, за срок от четири месеца без да се отчита степента на кредитния риск е възможно при незначително повишаване на кредитния риск, без да е налице неизпълнение на договорните задължения да се поиска прекомерна по размер гаранция. Затова предлагаме следната редакция на изр. второ на т. 2:</p> <p>„БТК предоставя на засегнатото предприятие пълна информация за извършената му кредитна оценка, в случаите когато се изисква парична или банкова гаранция на основание т. 1.4. и обособка относно размера на исканото обезпечение”.</p>		<p>на получаването на дължими вземания по договор за взаимно свързване. Кредитната оценка е само средство за доказване на наличието на риск от неизпълнение на плащания по парични задължения и, следователно, за доказване на основателността на изискването на обезпечение. Тя не може да бъде обвързвана с размера на това обезпечение, който следва да се определя от обема и срока на ползваните услуги по договора за взаимно свързване и действащите цени, като фактори за натрупване на парични задължения до възникване на възможност за оцетената страна за прекратяване на договора в съответствие с условията на Типовото предложение.</p> <p>Комисията отбелязва, освен това, че предложението на „Ронхил България” ЕООД, освен че неоснователно обвързва размерът на обезпечението с определения кредитен риск при хипотезата на т. 1.4., представлява допълнителна предпоставка за възникване на спорове.</p>
<p>„Голд Телеком България” АД „Интербилд” ООД „Телеком 1” ООД</p>	<p>Съгласно т.2 предприятията сами определят по какви критерии ще се извършва кредитната оценка. Считаме, че ако остане т.1.4, като основание за гаранция е необходимо да се въведат единни критерии за всички предприятия, ползващи услугите на кредитни агенции, които извършват кредитни оценки.</p> <p>Изречение второ на т.2 не е достатъчна гаранция за ограничаването на възможността от злоупотреба с права. Предоставянето на „пълна информация за извършената му кредитна оценка” в никакъв случай не се явява достатъчно за предприятието като защита от такива действия, тъй като не е предвиден съответния механизъм за оспорване на резултатите.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>По мотивите, посочени по-горе.</p>
<p>По отношение на точка 3 от Указанията</p>			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>С решение № 375 от 14.04.2011 г. КРС даде задължителни указания на БТК за изменение в определени условия в типовото предложение. В мотивите към решението КРС засяга въпроса за цените,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Обстоятелството, че цените на услугите, предоставяни от контрагентите на БТК не са включени в Типовото предложение, не означава, че същите не са включени в индивидуалния договор за взаимно свързване. В противен случай не би могло</p>

	<p>които се определят от алтернативните предприятия при осъществяване на взаимно свързване.</p> <p>В мотивите на КРС по раздел XI от Приложение I се посочва следното:</p> <p><i>„Условията за ползване на помещения на ОП и свързаните с тях допълнителни услуги са предмет на търговско договаряне между страните, а не са част от ТПВС на БТК”</i></p> <p>В мотивите на КРС по раздел X от Приложение I към № 375 от 14.04.2011 г. се посочва следното:</p> <p><i>„Цените, които прилагат ОП следва да бъдат съобразно наложените на предприятията специфични задължения. В случай, че на определено ОП не са наложени ценови ограничения във връзка с терминиране на трафик в собствената му мрежа, то цените му ще се определят на принципа на свободно търговско договаряне”</i></p> <p>От така посочените мотиви е видно, че според КРС цените на предлаганите от алтернативните предприятия услуги не са част от типовото предложение.</p> <p>Клаузите за определяне и предоставяне на обезпечения са допълнителни условия, които винаги са свързани със съществуването на задължение за плащане. При условие, че типовото предложение не съдържа цените на услугите, предоставяни от алтернативните предприятия, то липсват правни и фактически основания за въвеждане на правила, при които алтернативните предприятия ще определят размера на обезпечението, което ще дължи БТК. Указанията на КРС противоречат на вече изразената позиция от регулатора относно обхвата на типовото предложение и в тази връзка изискването за въвеждане на нова т.3 следва да отпадне.</p> <p>Указанията на КРС не почиват на никое от наложените на БТК специфични задължения. Напротив, с указанията на КРС се засягат условия, които не са част от обхвата на типовото предложение, а се отнасят до дейността на другите предприятия. Условията за определяне на обезпечения от страна на</p>	<p>да има договор за взаимно свързване, освен ако дадено предприятие не прецени, че ще предоставя безвъзмездна услуга.</p> <p>В тази връзка, следва да се прави разграничение между Типово предложение и индивидуален договор и съответно практическо приложение на клаузите на Типовото предложение. КРС не намира пречки в Типовото предложение да бъдат включени правила за определяне на размер на обезпечението, което би дължало БТК по конкретен договор, тъй като договорът ще съдържа всички приложими цени за услугите. Подобно решение защитава интересите на страните по договор за взаимно свързване и препятства спорове между предприятията.</p> <p>Необходимо е да се обърне внимание, че в Типовото предложение се съдържат и други общи търговски клаузи и процедури, касаещи права и задължения за двете страни по договора, като напр. непреодолима сила, поверителност на информацията и др., предложени от БТК. Клаузите за обезпечения и обезщетения са от категорията търговски клаузи, свързани с гарантиране качествено и навременно изпълнение на договора и нямат нищо общо с указанията на КРС във връзка с цените на алтернативните предприятия в Типовото предложение на БТК. Тези клаузи могат да бъдат отнесени към възможността в съдържанието на Типовото предложение да бъдат включени стандартни условия на договора, в съответствие с Решение на КРС № 237 от 17.03.2009 г.</p> <p>Типовото предложение е регулирана оферта на БТК за предоставяне на достъп и взаимно свързване и не съществуват никакви основания в него да се съдържат цените на контрагентите на БТК. Освен това, част от контрагентите на БТК (настоящи и потенциални бъдещи) също подлежат на съответна ценова регулация, съобразно нормативните изисквания и актовете на комисията. По отношение на друга част от алтернативните предприятия не е налице ценова регулация. В тази връзка, неясно остава кои цени на алтернативните предприятия, според БТК, би следвало да са част от Типовото предложение и на какво основание БТК ще офертира от свое име условия, които се предоставят от други предприятия.</p> <p>С оглед всичко гореизложено, КРС не приема, че има противоречие между указанията по проекта на Типово</p>
--	---	---

	<p>алтернативните предприятия могат да бъдат предмет на ревизия от страна на КРС, но не като част от типовото предложение на БТК, а като част от проверката дали алтернативните предприятия изпълняват наложените им специфични задължения за прозрачност и равнопоставеност.</p> <p>Също така, необходимо е отново да бъде посочена причината, поради която бе стартирана настоящата процедура. Регламентирането на условия за обезпечаване на вземанията е провокирано от зачестилите случаи на неплащане на задължения по договори за взаимно свързване. До настоящия момент няма нито един възникнал спор във връзка със забавено или неосъществено плащане от страна на БТК по договори за взаимно свързване. В тази връзка, не са налице основания за въвеждане на реципрочност.</p> <p>Предвид всичко изложено по-горе считаме, че указанието за въвеждане на нова т. 3 следва да отпадне.</p>		<p>предложение на БТК и проекта, предмет на настоящото обсъждане, и не счита, че са налице основания да отпадне възможността контрагентите на БТК да изискват предоставяне на обезпечение от страна на БТК.</p> <p>На следващо място, КРС отново подчертава, че всяка намеса на регулатора по отношение на съдържанието на Типовото предложение е свързана със специфичните задължения на БТК. Комисията е посочила, че намира за нормално да бъде осигурена защита на вземанията на предприятията, но не следва да се допуска условията за изискване на обезпечения да се превърнат в прекомерни изисквания, които да водят до ограничение или затруднение на достъпа, както и да водят до липса на прозрачност или дискриминационни практики.</p>
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>Намираме, че предвидената с Указанията реципрочност на задължението за предоставяне на гаранция не би довела до практическа равнопоставеност на предприятията при която да е сигурно, че БТК не би злоупотребило с предоставеното му право да иска гаранция. Това е така, защото въпреки, че при непредоставяне на гаранцията от страна на ОП/БТК в 30-дневен срок за насрещната страна следва да възниква възможност на прекрати договора, поради огромният дял на БТК на пазара на предоставяне фиксирана телефонна услуга на дребно, за БТК на практика не би бил налице проблем в случай на такова прекратяване. В същото време за останалите предприятия такова прекратяване би означавало техните абонати да нямат възможност да осъществяват контакт с по-голямата част от потребителите на такива услуги. Доколкото подобно ограничение би се отразило пагубно на дейността на алтернативните предприятия, на практика те не биха се възползвали от формалната</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>1. КРС не приема за обосновани аргументите на СЕК за липса на равнопоставеност между предприятията, тъй като допусканията за това, че БТК не би било мотивирано да не прекратява договорите за взаимно свързване с алтернативните предприятия не почиват на обективни факти. Нещо повече, не би следвало защитата на дадено предприятие от неизпълнението на насрещната страна на задължения по договор за взаимно свързване да бъде тълкувана като злоупотреба с пазарно положение, тъй като това противоречи както на нормалната търговска логика, така и на принципите, на които почива регулаторната намеса при предоставяне на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.</p> <p>КРС не приема изложените в тази бележка предложения за корекция на т. 1 от проекта, а именно основанията за изискване на обезпечение, по мотивите подробно изложени по-горе.</p> <p>Комисията, обаче, се съгласява, че в т. 4, касаеща размера на исканото обезпечение, следва да бъдат въведени корекции с оглед отчитане на изискванията на т.5.1 от Приложение № 7 на Типовото предложение, в съответствие с която разплащанията</p>

	<p>възможност да прекратят договора с БТК поради извършеното от това предприятие съществено нарушение, изразяващо се в непредоставяне на исканата гаранция. Ето защо възможността за прекратяване на договора в случай на ненавременно внасяне на поискана гаранция би могло да бъде мотивиращо за внасяне на гаранцията само по отношение на алтернативните предприятия, а не и на БТК. Предвид на изложеното считаме, че в случай, че в ТПВС се предвиди възможност за искане на гаранция за изпълнение на задълженията по договор за взаимно свързване, такова право следва да възниква само за онази от страните по договора, към която след прихващане на насрещните вземания за реализирания от двете страни трафик съгласно правилата на ТПВС, действително следва да се извършват плащания. По този начин биха се гарантирали правата именно на онази страна, която е застрашена от евентуална липса на плащане, независимо дали тази страна е БТК или алтернативното предприятие. Така би се избегнало и възникването на нелогичната ситуация, при която страната, която следва да заплаща разликата, в същото време изисква гаранция от насрещната страна на несвързани с наличието или липсата на плащания по договора за взаимно свързване основания като т. 1.3. (в случай, че забележките ни по нея не бъдат възприети) и т. 1.4. от Указанията. Доколкото е възможно количеството реализиран от двете страни по договора трафик да е различно през различните месеци, считаме че право за искане на гаранция следва да възниква за страната, на която се е дължало реално плащане през последните три поредни месеца. Предложеният срок кореспондира с изложените от КРС мотиви относно подходящия срок за актуализация на размера на вече предоставена гаранция.</p>		<p>между страните по индивидуалния договор се извършват след прихващане на задълженията им за съответен месец. Мотивите за изменение на т. 4 са изложени по-долу на систематичното им място.</p>
<p>„Ронхил България” ЕООД</p>	<p>Като принципна забележка считаме, че предвидената възможност за реципрочно право за искане на гаранции от страна на оторизираното предприятие е само</p>	<p>Не се приема</p>	<p>По мотивите, посочени в горната бележка.</p>

	<p>формална и не би имала реално предложение, още повече, ако остане възможността за предоставяне на гаранции при условията на т.1.1. При отказ от предоставяне на гаранции от страна на БТК единствената възможност е за прекратяване на договора, което в никакъв случай не е в интерес на едно новонавлизащо предприятие и на практика ще обслужва единствено интересите на БТК.</p>		
<p>По отношение на точка 4 от Указанията</p>			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>Необосновано е ограничаването на периода, за който се изчислява размерът на обезпечението за услуги по съвместно ползване. КРС не отчита хипотезата, при която е налице неплащане на задълженията за трафик и до приключване на процедурата по прекратяване на договора (четири месеца) задълженото предприятие може недобросъвестно да спре плащането на дължимите суми за съвместно ползване. При тази хипотеза, до прекратяване на договора ще са възникнали задължения за плащане на услуги по съвместно ползване за период от четири месеца.</p> <p>Определените от БТК периоди са свързани с практическите казуси, които могат да възникнат във връзка неизпълнение на задължения за плащане на услуги. В случай, че КРС измени посочените условия, то необосновано ще бъдат ограничени възможностите на БТК за защита от недобросъвестно поведение на алтернативните оператори. Чрез намаляване на периода на отчитане на обезпечението, КРС пряко ограничава правата на БТК насочени към гарантиране на вземания от ОП и създава предпоставки за неудовлетворяване на предприятието в случаите на изпадане на несъстоятелност на ОП.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>КРС обръща внимание, че принципно регулаторът не може и не следва да обсъжда всички възможни хипотетични ситуации, които могат да възникнат в двустранните отношения между предприятията.</p> <p>На следващо място, посочената от БТК хипотеза не би следвало да възникне реално, тъй като съобразно правилата на Типовото предложение и договорите за взаимно свързване (т. 3.4.9. и т. 7.2. от Приложение № 9 към Типовото предложение) за БТК ще възникне правото да ограничи, респективно, без предизвестие да прекрати ползването съвместно разполагане при неплащане в рамките на два месеца и няма да има налице натрупване на задължения по съвместно ползване за повече от два месеца (за какъвто срок се разчита и размерът на обезпечението). В случай, че БТК не желае да се възползва от правата си по Приложение № 9, а прецени да изчака четиримесечен период и да прекрати договора на основание неплащане на задължения за трафик, то това следва да е за сметка на предприятието и не може да бъде основание необосновано да се изисква по-висок размер на обезпечението за дължими суми за съвместно разполагане.</p> <p>КРС счита, че са налице достатъчно механизми за защита на интересите на контрагентите по договорите за взаимно свързване и не следва да се въвеждат прекомерни и необосновани изисквания.</p>

<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>В т. 4 от Указанията се посочва, че размерът на обезпечението следва да се определя въз основа на „действащи цени за прогнозирания ... съответно реализирания трафик и капацитет” и за „стойността на реалното потребление”. Намираме, че с посочения текст не се отчита фактът, че трафичните услуги, предоставяни по договор за взаимно свързване, са двупосочни и произтичащите от това особености при тяхното заплащане. Последните са отразени в правилата за заплащане на тези услуги, описани в Приложение № 7 – Наръчник за таксуване на ТПВС, в което се предвижда, че плащанията за тези услуги се извършват след прихващане на насрещните вземания на двете страни по договора (т. 5.1. от Приложение № 7). Това означава, че на практика никога на нито едно от предприятията не се налага да заплаща с парични средства цената на целия „реализиран трафик и капацитет”, т.е. на „реалното потребление”, а вместо това или получава плащане от насрещната страна, или извършва значително по-малко по размер в сравнение с цялата сума за реализираното потребление плащане, като дългогодишният опит в България показва, че големината на свързаните мрежи няма отношение към съотношението на обменения трафик и най-често обемите на разменените услуги са почти еднакви. Ето защо намираме за необосновано и нелогично гаранция да се предоставя за сумата, генерирана за цялото потребление, при положение, че по-голямата част от тази сума по никакъв начин не би могла да не бъде платена или да бъде забавена от предприятието, тъй като задължението за нея се погасява чрез прихващане. Предвид на изложеното считаме, че е нужно текстът на т. 4 да се измени като се предвиди, че размерът на обезпечението ще се определя въз основа на сумите, получени след извършване на прихващане на съответните суми за прогнозиран, съответно реализиран, от двете страни по договора трафик. На следващо място, считаме, че предоставянето на гаранция в размер на четири месечни плащания е</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>1. КРС е на мнение, че принципно размерът на обезпечението следва да се определя по действащите цени, както и на основата на реализирания/прогнозирания трафик и капацитет. Същевременно КРС счита, че бележката на СЕК е основателна от гледна точка на реално осъществяваните разплащания между предприятията чрез прихващане по силата на изискването на т. 5.1 от Приложение № 7 на Типовото предложение, респективно договорите за взаимно свързване. От тази гледна точка, КРС счита, че т. 4 от предложението следва да бъде коригирана, както следва: <i>„4. Размерът на посочената в т. 1 и т. 3 парична или банкова гаранция не може да надвишава размера на дължимата от ОП/БТК сума, определена след прихващане на задълженията на двете страни, изчислени по действащи цени за прогнозирания – при сключване на нов договор за взаимно свързване, или съответно реализирания трафик и капацитет по договора за взаимно свързване за срок от четири месеца, и сума, изчислена по действащи цени за използване на съвместно разполагане за срок от два месеца. Конкретния размер на паричната или банковата гаранция се изчислява към момента на поискването на последната, като при определяне на суми по прогноза се използва последната одобрена от БТК/ОП прогноза, а на суми за реално ползвани услуги – стойността на реалното потребление за последните четири, респективно два месеца.”</i></p> <p>2. КРС не може да се съгласи със становището на СЕК, че срокът от четири месеца, на основата на който се определя размерът на обезпечението за пренос на трафик и за ползван капацитет на физическата свързаност е непропорционален. Както бе изтъкнато по-горе, този срок е определен на основата на условията в Типовото предложение, така че размерът на обезпечението да е достатъчен да покрие незаплатени суми по договора, които могат да бъдат натрупани до възникване на възможност за прекратяване на договора за взаимно свързване. КРС не счита, че възможността за искане на обезпечение следва да се разглежда само от гледна точка на хипотезата за пълно спиране на плащанията от страна на контрагент по договор за взаимно свързване. Достатъчно е да има налице</p>
---	--	----------------------------------	--

	<p>непропорционално на предвидените обстоятелства, при наличието на които може да се иска обезпечение. Използваните за обосновка на така определения размер аргументи предпоставят, че задълженото да предостави гаранция предприятие изцяло е спряло плащанията си по договора за взаимно свързване, което далеч не би било налице в случай, че например е налице забавяне на плащане по договора с няколко дни, или че дори изобщо не е налице каквато и да било неизрядност в плащанията – в случаите по т. 1.1., т. 1.3. (ако забележките ни по този текст не бъдат възприети) и т. 1.4. от Указанията. Намираме, че за да се избегне такава непропорционалност предвиденият размер на гаранцията следва да бъде значително намален. Предложението ни е базирано на факта, че един и същ размер на обезпечението би се прилагал за всички описани в т. 1 от Указанията обстоятелства, а по-голямата част от които не включват дори забава на плащане по договора за взаимно свързване, а още по-малко спиране на плащанията по този договор. При това положение намираме за необосновано и прекомерно размерът на гаранцията да се базира на предполагаемото наличие на частен случай, в който страната, от която се иска гаранция, изобщо спре плащанията си. Възприемането на посочения подход на практика би довело до ситуации, при които без да е била налице каквато и да било неизправност при изпълнение на задълженията на коя да е от страните по договора, се стига до взаимно предоставяне на гаранции и замразяване на значителни парични средства и на двете страни, което при условията на икономическа криза допълнително би влошило положението на предприятията.</p> <p>В тази връзка трябва да се отбележи и че предвидената гаранция с размер, който следва да обезпечи вземания за четири месеца, би представлявала значителна тежест в случай, че следва да бъде предоставена от алтернативно предприятие, предоставящо обществена фиксирана телефонна услуга, особено като се има</p>	<p>забава в плащанията, което е индикация за повишен риск от натрупване на неизплатени дължими суми.</p>
--	--	--

	<p>предвид, че в случай на предоставяне на банкова гаранция биха били налице и разходи по самото ѝ предоставяне отделно от размера на сумата по гаранцията. Икономическата сила на тези предприятия като цяло не е голяма и необходимостта да предоставят наведнъж и да се лишат от суми, които биха покрили разходите им за взаимно свързване с БТК за една трета от годината, сама по себе си би могла да доведе до финансовото им дестабилизиране, особено в настоящия период на тежка и продължителна икономическа криза. С още по-голяма сила казаното важи в случай, че не бъдат възприети изложените по-горе съображения за определяне на размера на обезпечението въз основа на получените след, а не преди, прихващане на насрещните задължения суми. В последния случай размерът на обезпечението би надвишил многократно сумите, които съответното предприятие реално би заплатило за ползване на услугите по договора за периода, въз основа на който ще се определя размерът на гаранция, като в същото време при забава за предоставяне на тази значителна по размер гаранция би могло да се стигне до прекратяване на договора. Считаме, че подобна ситуация на практика би довела до преустановяване на дейността на редица по-малки предприятия и до възникване на трудно преодолима бариера за навлизане на нови предприятия на пазара на фиксираните телефонни услуги, което би представлявало нежелателно допълнително ограничаване на и без това слабо развитата конкуренция на този пазар.</p>		
<p>„Ронхил България“ ЕООД</p>	<p>По текста на т. 4 от указанията предлагаме следната редакция: „Размерът на банковата гаранция ще бъде равен на разликата между насрещно дължимите от страните суми, съдържащи се в последните издадени от тях данъчни фактури за период не по-дълъг от последните 4 месеца, но не по-малко</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>1. Въпреки, че принципно приема бележката за отчитане на прихващанията за дължими суми от двете страни по договора за взаимно свързване при определяне на размера на изискваното обезпечение, КРС счита предложеният от „Ронхил България“ ЕООД текст за неприложим, тъй като той предполага определяне на този размер единствено на основата на издадени данъчни фактури. В резултат на това, няма да може</p>

	<p><i>от сумата, чието забавено заплащане е дало основание за искане на обезпечението и дължимата от ОП/БТК сума, изчислена по действащи цени за съвместно разполагане за срок от два месеца. Конкретния размер на паричната или банковата гаранция се изчислява към момента на поискването на последната.</i>"</p> <p>Съгласно разпоредбата на т. 5.1. от Приложение № 7. НАРЪЧНИК ЗА ТАКСУВАНЕ разплащането на услугите по раздел 3 и 4 се извършва след прихващане на задълженията на двете страни за съответния месец в срок от 30 дни от датата на издаване на последната фактура. В тази връзка размерът на неизпълнението ще бъде равен на разликата между насрещно дължимите от страните суми, поред което считаме, че предложението създава достатъчно гаранции за покриване на задълженията на страните без да представлява прекомерна финансова тежест. Не на последно място следва да се има предвид, че размерът на предлаганото от БТК обезпечение ще представлява и несъразмерна тежест, тъй като оборотите на алтернативните предприятия, особено новонавлизащи са в пъти по-малки от тези на историческото предприятие и ще представляват необоснована финансова тежест.</p> <p>В случай, че не приемете изложените по-горе аргументи моля да дадете задължителни указания размерът на инсталационните такси изрично да бъде изключен от размера на банковата гаранция, като предлагаме ново изречение в т. 4:</p> <p><i>„При определяне на размера на посочената в т. 1 и т. 3 парична или банкова гаранция не се включват такси за изграждане на физическата свързаност.</i>"</p>		<p>да бъде определен размерът на изисквано обезпечение при хипотезите на т.1.1. от проекта.</p> <p>2. По отношение на предложеното допълнително изречение към т. 4., КРС счита, че предвид условията на Типовото предложение в определянето на размера на изискваното обезпечение не би следвало принципно да се включват суми, дължими за изграждане на физическа свързаност или еднократно дължими суми за предоставяне на съвместно разполагане. Видно от настоящия текст на т.6.2.4 от Приложение № 6 на Типовото предложение и, съответно, наложеното изменение на тази точка със задължителните указания по т. 19 от раздел VIII на Приложение № II към Решение на КРС № 375 от 14.04.2011 г., еднократните цени по прогнозата-заявка за капацитет, т.е. по реализиране на физическата свързаност, се заплащат от заявителя преди изпълнението на прогнозата-заявка. Съгласно т.4.3. от Приложение № 9 на Типовото предложение, еднократните първоначални цени за изграждане на 19" шкафове в помещението за съвместно разполагане и предоставянето на постоянно захранване също се заплащат преди реалното предоставяне за ползване на тези съоръжения. Предвид изложеното, КРС счита за излишно включването на предложението от „Ронхил България" ЕООД текст в т. 4 от предложението.</p>
<p>„Голд Телеком България" АД „Интербилд" ООД „Телеком 1" ООД</p>	<p>Не са предвидени съответните параметри на съответствие между кредитната оценка и размера на исканата гаранция. В този случай и при минимални промени в параметрите на оценката би се изискало от ОП да даде гаранция определена по реда на т.4,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>По мотивите, изложени по-горе по бележката на „Ронхил България" ЕООД по т. 2 от проекта.</p>

	<p>независимо, че последната е неадекватна на потенциалния риск. В този смисъл, размера на гаранцията по т.4 следва да е определен като максимален с възможност искания от ОП да е и по-нисък, в съответствие със съответните параметри на кредитната оценка.</p> <p>Във връзка с изложеното в т.2 от проекта е необходимо да се предвиди и задължението предприятието, искащо предоставянето на гаранция да даде и съответната обосновка за нея, както за основание, така и за нейния размер. Следва да се разпише и механизъм за оспорване на искането в тази му част, като гаранция за липса на възможност от злоупотреба.</p>		
<p>По отношение на точка 5 от Указанията</p>			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>С т. 5 от указанията КРС въвежда период, в рамките на който БТК може да изисква промяна в предоставеното обезпечение, като този период е не по-кратък от три месеца от предоставяне на обезпечението.</p> <p>С въведеното ограничение КРС на практика обезсмисля процедурата по предоставяне на обезпечение. В случай, че реалното потребление се измени в посока повишаване още в рамките на първите два месеца от предоставяне на обезпечението, на практика се отнема възможността на БТК да предприеме своевременни мерки с цел обезпечаване на вземанията си.</p> <p>По отношение на определения от КРС срок, същият се явява немотивиран. Липсва нормативен акт, според който минималния срок на банковата гаранция е три месеца. В тази връзка, търговската практика на банковите институции не може да е водеща при определяне на процедурите, които засягат пряко дейността на БТК.</p>	<p>Приема се</p>	<p>Както комисията е посочила в мотивите към проекта, практиката на банките по предоставяне на банкови гаранции не бе основен мотив за проекто-указанието на КРС.</p> <p>Видно от проекта, комисията е отчела, че услугите за пренос на трафик са изключително динамични и, от тази гледна точка може да се стигне до ситуация, в която някоя или двете страни по договора да искат непрекъснато предоставяне на нови обезпечения за по-малки или по-големи суми. Към момента на публикуване на проекто-указанията, КРС обосновано бе преценила, че това би довело до трудности във взаимоотношенията между контрагентите по договора. С оглед посоченото, КРС предложи като разумен срок между две последващи актуализации на обезпечението да се изискват три месеца. Комисията счете, че този срок няма да засегне съществено интереса на страната, поискала обезпечение, тъй като е малко вероятно да има драстична промяна в нивата на прогнозираното и респективно реализираното потребление.</p> <p>Същевременно, в рамките на допълнителното допитване с предприятията относно изменението на т. 4 от проекта, в комисията постъпиха доказателства, от страна на БТК, които опровергават гореизложения извод на регулатора. Представените от БТК данни показват, че е налице случай,</p>

			<p>когато в рамките само на три дни е имало увеличение на трафика, спрямо предходно потребление, с около с 45 пъти. Посоченото дава основание на комисията да оттегли проекто-указанието си, в частта минимален срок от три месеца за искане на актуализация на обезпечение, тъй като този срок може на практика да обезсмисли функцията на обезпечението.</p>
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>С т. 5 от поставения на обществено обсъждане Проект се предвижда възможност за БТК или ОП да поискат нова гаранция в случай, че след изминаване на определен период от време прогнозираното, съответно реализираното потребление се промени спрямо онова, въз основа на което е определен първоначалният размер на гаранцията. Намираме, че в случай на предоставяне на парична гаранция при така определените правила ще се стигне до ненужно утежняване на положението на предприятието, което я предоставя, тъй като то ще следва да предостави нова гаранция в пълен размер и едва след това да разчита да му бъде върната първоначално предоставената гаранция. При това положение за известен период от време то ще се е лишило от възможността да използва значително по-голяма от определения размер на гаранцията сума, без да е налице каквато и да било причина за това. Ето защо предлагаме с т. 5 от Указанията да се предвиди, че в случай, че след актуализация на размера на паричната гаранция той бъде увеличен, предприятието, което я е предоставило трябва да предостави само разликата, с която гаранцията се е увеличила.</p> <p>Наред с посоченото намираме за необходимо освен правото на получило гаранция предприятие да иска нова или, ако предложението ни бъде прието, да иска увеличаване на размера на учредената парична гаранция, с т. 5 да се предвиди и съответно право на предоставилата гаранцията страна да иска да предостави нова, или да ѝ бъде върната част от предоставената като парична гаранция сума, в случай че в резултат на актуализацията бъде установено, че</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>КРС приема в текста на т. 5 да бъде отразено, че предприятието, което е предоставило обезпечение следва да има право да иска промяна на размера на обезпечението, когато има основание за намаление на този размер. Комисията счита, че няма пречка предприятията да уредят начина на актуализация размера на обезпечението, като съответно в т. 5 е въведено прецизиране на текста.</p>

	<p>размерът на гаранцията трябва да бъде намален. Липсата на такова право би довело до невъзможност за реално намаляване на гаранцията, тъй като в тези случаи страната, в полза на която тя е предоставена, не би имала интерес да упражни правото си да иска нова гаранция.</p>		
<p>По отношение на точка 6 от Указанията</p>			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>Необосновано е да се поставят ограничения относно периода на валидност на предоставеното обезпечение. С въведените ограничения КРС се произнася извън рамките на правомощията си. Не са налице основания за регулаторна намеса при определяне на периода на валидност на обезпечението. Видно от мотивите на КРС, не са налице обективни регулаторни критерии, на база на които е определен конкретния период на валидност на обезпечението.</p> <p>Необходимо е да се посочи, че в общия случай до предоставяне на обезпечение ще се стигне, само ако съответното алтернативно предприятие не изпълни задълженията си по договора. В тази връзка, необосновано е регулаторът да въвежда указания, с които да защитава алтернативните предприятия, когато те са недобросъвестни при изпълнение на договора.</p> <p>В писмо вх. № 04-04-129 от 14.04.2011 г. БТК посочи конкретни случаи, при които формален нов участник на пазара реално застрашава икономическите интереси на останалите участници на пазара. В тази връзка неоснователен е изводът на КРС, че рискът от несъбираемостта при сключване на нов договор е по-скоро поради липса на установени търговски отношения, отколкото поради поведение, изразяващо се в неплащане на суми по сключени договори. В конкретните казуси, описани от БТК в писмо вх. № 04-04-129 от 14.04.2011 г., КРС не е дало указания и не е предприело мерки с цел преодоляване на възникналите проблеми във връзка с непогасени задължения от</p>	<p>Не се приема</p>	<p>КРС не може да приеме становището на БТК, а именно, че се произнася извън правомощията си и респективно, че не са налице обективни регулаторни причини за намеса.</p> <p>БТК следва да е наясно, че в повечето случаи договорите за взаимно свързване представляват дълготрайни търговски отношения, като няма пречка даден договор да бъде действащ за много дълъг период.</p> <p>Целта на обезпечението е да гарантира вземанията по даден договор, но същевременно, съобразно предложението на БТК, искането за обезпечение е свързано с наличието на определени обстоятелства. По аргумент за противното, с отпадането на тези обстоятелства, би следвало да отпадне и необходимостта от задържане на обезпечението. Неоснователното задържане, за дълги периоди от време, на обезпечение би могло да се яви затрудняващо за другата страна по договора и на практика да затрудни и предоставянето на достъп и взаимно свързване.</p> <p>Доколкото КРС има законови правомощия да регулира предоставянето на тези услуги на едро, комисията не може да допусне принципно нормалната практика за защита търговските интереси на страните да бъде превърната в спирачка пред конкуренцията.</p> <p>Не са правилни и съжденията на БТК, че КРС въвежда указания, които защитават недобросъвестни алтернативни предприятия. Видно от проекта, в случай, че даден контрагент на БТК е недобросъвестен, в рамките на периода на валидност на обезпечението, то за БТК възниква право да поиска незабавно ново обезпечение. Независимо от посоченото, наличието на обстоятелствата по т. 1.4. е основание винаги да се поиска ново обезпечение. В тази връзка, абсолютно неоснователни са</p>

	<p>страна на алтернативни предприятия. Предвид факта, че конкретните казуси се отнасят до неизпълнение на договорните задължения от страна на едно от предприятията по договора, правомощията на КРС са като цяло ограничени. Оттук следва, че защитата от некоректни платци е единствено и само във възможностите на БТК. При условие, че в подобни казуси не може да се разчита на ефективна намеса на регулатора, то не са налице основания КРС да изменя условията, при които БТК може да изисква обезпечения с цел да предотврати негативни икономически последици. Предложените от БТК клаузи по никакъв начин не нарушават наложените на дружеството специфични задължения, поради което регулаторната намеса е необоснована.</p>		<p>твърденията, че по някакъв начин се засягат интересите на изправната страна по договора. Никъде в проекта не е посочено, че с изтичането на срока, изправната страна няма право да поиска последващо предоставяне на обезпечение.</p>
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>Намираме, че определените в т. 6 от Указанията срокове за задържане на паричната гаранция, съответно валидност на банковата гаранция са твърде дълги. Не бива да се забравя, че в случаите по т. 1.1. от Проекта, за които се предвижда задържане на гаранцията за срок от 6 месеца, би било налице предоставяне на гаранция в размер, който се базира само на прогноза, а не на реално потребление, поради което не би следвало гаранцията да се предоставя за такъв значителен период от време. Ето защо предлагаме в случаите по т. 1.1. от Указанията срокът на гаранцията да бъде намален на 3 месеца, като за това време би следвало да бъдат налице достатъчно данни, за да се определи дали предвид на реалното потребление и коректност в изпълнение на задълженията на новонавлязлото на пазара предприятие е налице основание за предоставяне на гаранция по т. 1.2. – 1.4.</p> <p>Намираме, че и срокът от една година, предвиден за останалите случаи, също е прекомерен, доколкото дори без да е налице нарушаване на договора, или при незначително нарушаване (в случай, че забележките ни по т. 1.2. от Проекта не бъдат приети) би се стигнало до</p>	<p>Не се приема</p>	<p>КРС намира сроковете за разумни и защитаващи правата и на двете страни. Не са налице основания да се твърди, че задържането на обезпечение за шест месеца, респективно за една година, би се явило утежняващо обстоятелство за страната, предоставила обезпечението. По-горе КРС изложи подробни аргументи по отношение на твърденията на алтернативните предприятия, че ще бъдат затваряни значителни по размер средства като обезпечения.</p> <p>Не са правилни и разсъжденията в становището по отношение на предоставянето на обезпечение при сключване на договор за взаимно свързване. Видно от проекта, налице е възможност да бъде актуализиран размерът на обезпечението и, съответно, съобразен с реалното потребление на съответната услуга.</p>

	<p>затваряне на значителни парични средства за цяла година. Предвид на възможните основания за предоставяне на гаранция и на тежката икономическа обстановка, намираме подобен срок за непропорционален и предлагаме намаляването му на 6 месеца.</p>		
<p>По отношение на точка 7 от Указанията</p>			
<p>Сдружение за електронни комуникации</p>	<p>С т. 7 се уреждат правата които биха възникнали за БТК/ОП в резултат на предоставяне на гаранция. По-конкретно съответното предприятие би имало право да се удовлетвори от предоставеното обезпечение. Не е посочен обаче редът, по който това удовлетворяване следва да се извърши, за което намираме, че би могло да доведе до неясноти и спорове. Съгласно т. 1, съответно т. 3, от Указанията БТК/ОП може да поиска от ОП/БТК предоставяне на „парична или банкова“ гаранция при определени общо посочени обстоятелства, като нито сред изброените в т. 1.1. – 1.4. предпоставки, нито в уреждащата начина и размера, до който кредиторът може да се удовлетвори, т. 7 е посочен какъвто и да е критерий за това в кои случаи следва да се предостави парична и кои – банкова гаранция. С оглед избягване на съмнения, както и предвид на факта, че и двата вида гаранции еднакво сигурно обезпечават вземанията на кредитора, считаме за необходимо изрично да се уточни, че изборът за вида гаранция принадлежи на предоставящото гаранцията лице.</p> <p>Наред с това считаме, че в ТПВС следва да се уточни и какви следва да бъдат условията за изплащане на сумата по гаранцията от страна на банката при предоставяне на банкова гаранция по чл. 442 от Търговския закон. Намираме, че с оглед избягване на неясноти и спъващи дейността на предприятията спорове е нужно да се предвиди, че изплащане на суми по банкова гаранция и удовлетворяване от</p>	<p>Приема се частично</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. По отношение на предложението за изрично уточняване на правото на избор на вида на обезпечението, същото се приема съобразно посоченото по-горе, чрез редакция в т.1.1. 2. По отношение на предложението да се уточнят условията за изплащане на банковата гаранция, считаме, че същите са дадени в проекта – уточнен е размера на обезпечението, неговия срок, както и за какво се използва. Необходими допълнителни детайли, с оглед изплащането на банковата гаранция следва да бъдат уредени в самата гаранция, а не в Типовото предложение. 3. По отношение на предложението за удовлетворяване от обезпечението само за безспорни суми са относими мотивите на КРС, изложени по-горе по отношение определяне на размера на обезпечението. При условие, че според правилата на Типовото предложение и договорите за взаимно свързване, фактурираните суми са дължими независимо от споровете по тях и е предвиден специален ред за уреждане на отношенията при установяване на неправилно фактуриране, то тези правила следва да бъдат приложими и по отношение на удовлетворяване от обезпечението. 4. Считаме, че не е налице необходимост от допълнително уточняване на срока на забава с оглед удовлетворяване от обезпечението. Сроковете за заплащане на дължими суми са ясно определени в Типовото предложение и тяхното неспазване води до забава. Във всеки един момент от възникването на забавата следва да има възможност за

	<p>предоставена парична гаранция могат да се извършват единствено по отношение на безспорно дължими суми. Наред с това и с оглед изложените в т. 2.1 по-горе аргументи, считаме за нужно да се уточни след какво забавяне може да се пристъпи към удовлетворяване от предоставеното обезпечение, тъй като от настоящата формулировка на т. 7 от Указанията следва, че е достатъчно и забавяне дори от един ден.</p>		<p>удовлетворяване от обезпечението, тъй като това е и неговата функция.</p>
<p>Други забележки</p>			
<p>„Българска телекомуникационна компания” АД</p>	<p>По т.2 от диспозитива на проекта на решение за даване на задължителни указания: Съгласно т. 2 от проекта на решение, действието на одобрените условия за определяне на обезпечения се отлага до решение на КРС, с което се одобряват текстовете от Типовото предложение, предоставени от БТК съобразно т. 3 от решение 375 от 14.04.2011 г. Считаме, че не са налице основания за въвеждане на такова отлагателно условие по следните аргументи: Съгласно чл. 167, ал.9 от ЗЕС типовото предложение може да се изменя по инициатива на задълженото предприятие. Към настоящия момент е налице действащо Типово предложение, което може да бъде изменяно по инициатива на БТК. Също така, Процедурата по изменение на Типовото предложение с цел въвеждане на условия за обезпечения е започнала по инициатива на БТК с писмо вх. № 04-04-129/12.04.2009 г. Предвид посоченото, налице е хипотезата на чл. 167, ал. 9 от ЗЕС, която позволява приемане на самостоятелно решене на КРС относно условията за определяне на гаранции. На следващо място, условията, които са предмет на настоящата процедура, не са пряко свързани с указанията по т. 3, изречение първо, от решение № 375 от 14.04.2011 г. на КРС. При липса на зависимост между условията за предоставяне на обезпечения с указанията по т. 3 в останалата им част, не са налице правни</p>	<p>Не се приема</p>	<p>1. По отношение на възражението на БТК относно т. 2 от диспозитива на решение на КРС. Комисията обръща внимание, че с писмо вх. № 04-04-129/12.04.2011 г. (писмото е обсъдено в мотивите на Решение № 375 от 2011 г. на КРС) БТК е инициирало включване на текстове относно обезпечения в проекта на Типово предложение, предмет на Решение № 375 от 2011 г. Видно от посоченото, както и от писмо вх. № 04-04-186 от 16.05.2011 г. (приложение към обсъждания проект) БТК не е поставяло въпроса за принципно решение на КРС по въпроса, различно от решението за одобряване на новото Типово предложение. Забавянето на влизането в действие в цялост на Решение № 375 от 2011 г. е обусловено единствено и само от волята на БТК, тъй като дружеството и до момента не е представило в комисията текстовете по т. 3 от Решение № 375 от 2011 г., с изключение на текстовете относно обезпеченията. КРС не отрича, че следва да бъде решен съществуващ проблем на пазара, свързан с защита на интересите на предприятията от некоректни платци. В тази връзка, комисията е положила усилия в Типовото предложение да бъдат включени текстове, гарантиращи правата на изправната страна по даден договор за взаимно свързване. С оглед ситуацията към момента, а именно липса на цялостно одобрено Типово предложение, КРС изразява становище, че няма пречка одобрените текстове относно обезпеченията да се прилагат по договорите за взаимно свързване при съобразяване на указанията на КРС за</p>

	<p>основания за обвързване на двете процедури. В тази връзка и предвид особената значимост на условията за определяне на обезпечения, която се отчита и от КРС в мотивите за приемане на решение 597 от 16.06.2011 г., не са налице основания за отлагане действието на т.1 от решението за одобряване на внесеното от БТК предложение.</p> <p>Предвид всичко изложено по-горе, бихме искали да бъде отчетена от КРС нуждата от защита на интересите на БТК и всички указания на регулатора да бъдат в посока недопускане на възможност за неизпълнение на договорни задължения в телекомуникационния сектор, особено в случаите на изпълнение на специфични задължения.</p> <p>Считаме, че не са налице основания за даване на указания, с които се изменя направеното от БТК предложение, внесено с писмо вх. № 04-04-186 от 16.05.2011 г. Предложените от БТК условия за предоставяне на обезпечения създават условия за прозрачност и равнопоставеност и в тази връзка специфичните задължения на дружеството са изпълнени. В тази връзка, не са налице основания за намеса на регулатора, поради което дадените указания се явяват в противоречие с правомощията на регулатора по ЗЕС.</p> <p>В случай, че въпреки изложените аргументи КРС счита за обосновано да не променя предложените указания, то считаме за необходимо условията за определяне на обезпечения да бъдат допълнени, като се предвиди възможност за БТК да определя кредитен лимит за ползваните от ОП услуги. При достигане на кредитния лимит следва да се даде възможност на БТК да спре предоставянето на услуги.</p> <p>Направеното предложение е обосновано от гледна точка резултата, който трябва да бъде постигнат с въвеждане на условията за предоставяне на обезпечения. Предложените от КРС указания са рестриктивни и отнемат възможността за гъвкаво поведение на БТК при недобросъвестно поведение от</p>	<p>тяхното изменение.</p> <p>2. КРС не намира за основателни бележките на БТК за липса на необходимост от намеса на регулатора. Видно от проекта и изложеното в настоящата таблица, част от предложенията на БТК могат да доведат до необосновано ограничаване на достъп с оглед осигуряване на взаимно свързване или до нарушения на задълженията за прозрачност и равнопоставеност. Комисията не може да се съгласи, например, че е било налице ясно условието, предложено от БТК по т. 1.3. Както се посочи, при наличието на този текст БТК би могло да изиска обезпечение по договора за взаимно свързване дори при наличието на забавено плащане по договор за ползване на услуги на дребно от БТК, например фиксирана телефонна услуга, което би могло да се квалифицира като прекомерно и необосновано изискване, което ограничава или пречатства достъпа. Друг пример за липса на прозрачност и, съответно, за потенциална възможност за нарушение на задължението за прозрачност е липсата на каквото и да е предложение от страна на БТК за уреждане на отношенията във връзка с извършването на кредитна оценка. Видно от предложението на БТК, предприятието може да си поръча изготвянето на кредитна оценка, при пълна липса на прозрачност коя агенция и как я извършва, като БТК счита, че не следва тази оценка да бъде представена дори на заинтересованото предприятие. Видно от посоченото, БТК желае да възникнат права за него и съответно задължения за друго предприятие, пряко свързани с осъществяване на регулиран достъп и взаимно свързване, без да е налице каквото и да е прозрачност и яснота в отношенията на страните и без да бъдат представени съответни информация и документи, които доказват наличието на коректна кредитна оценка, която да показва повишен кредитен риск. Подобна ситуация е предпоставка за възникване на дискриминационни практики и злоупотреби, което не може да бъде допуснато.</p> <p>Необосновано се явява и предложението на БТК да се изисква прекомерно обезпечение за ползване на услугите за съвместно ползване. КРС счита, че посочените примери достатъчно ясно показват необходимостта от намеса на регулатора с оглед опазване на нормалните условия за конкуренция и спазване на</p>
--	--	--

	<p>страна на ОП. В мотивите на решение № 597 от 16.06.2011 г. КРС отчита обстоятелството, че условията за обезпечение са необходими с цел защита интересите на предприятията. Тази цел, обаче, няма да бъде постигната, ако се въведат множество ограничителни срокове и критерии, които на практика забавят времето за реално предприемане на действия с цел обезпечаване вземанията на БТК.</p>		<p>специфичните задължения на предприятията. Комисията счита, че предложените указания по никакъв начин не са в ущърб на БТК и не засягат правото на предприятието да обезпечи вземанията си. КРС е отчела предложенията на БТК и е взела баласнирано решение с оглед защита на интересите на всички участници на пазара.</p> <p>3. По отношение на искането на БТК за предвиждане на кредитен лимит, същото не се приема. Не могат да бъдат приети аргументите на дружеството, че с указанията КРС е обезсмислила паричните и банкови гаранции и това е причината да се иска допускане на кредитен лимит. Нещо повече, при наличие на възможност за обезпечение в достатъчен размер и срокове, липсват мотиви, които да обосновават искането на БТК за наслагване на различни видове обезпечения на вземанията на предприятието. Следва да се има предвид, че БТК не е дало и конкретно предложение относно това какви следва да са отношенията между предприятията във връзка с определянето и прилагането на кредитен лимит и комисията не може да обсъжда предложение, което не е ясно формулирано.</p>
--	---	--	--